

ספר הזוהר

מהתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר קשעה (השווה מאה מליון שנה) ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
ויקיים בזה מצות ענג שבת אמתית.

"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים"

(הגהות הרמ"ז דף קעח:)

פרשת נח

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א

חודש ניסן שנת "ביאת משיח" - (771) תשע"א לפ"ק

בספר דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרת רווח כולל - לקריוב הגאולה ברחמים

יצא לאור בפעם הראשונה ע"י הגה"ק

רבי יהודה יודל ראזנבערג זצ"ל

שנת תגא"ל מהר"ה (תרס"ו) לפ"ק - בווארשא יצ"ו

ועכשו יוצא לאור במהדורה חדשה ומפארת,

באותיות מאירות עינים, מפסק ומנקד, למען ירוץ הקורא בו.

ל' ניסן, לכבוד יומא דהילולא של רבנו הקדוש המאור הגדול רבי חיים וויטאל

זיע"א שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יגשע. בזכות לימוד הזוהר נגאל

ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros:
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב
052-7615936

אזהר תורה

תוכן הענינים

- א. נח למטה כדמיון שלמעלה .....
- ב. בן חכם ישמח אב .....
- תולדותיו של אדם הראשון .....
- ב. כל צדיק וצדיק שבעולם יש לו שני רוחות .....
- ג. תמים זהו השומר בריתו .....
- ד. תמים זהו השומר בריתו .....
- ה. ותשחת הארץ - יש אומרים בגלוי ויש אומרים בסתר .....
- ו. כשחוטאים דוחים להשכינה מן העולם .....
- ז. אם אנשים חוטאים במה הארץ חוטאת? .....
- ה. גודל מעלת התשובה .....
- ה. מעשה שמצאו עצמות האנשים שחיו בדור המבול .....
- ו. רשעי העולם מקדימים את קצם .....
- ז. בזמן שיש מיתה בעיר אל יתראה אדם בשוק .....
- ז. בשעה שיש מיתה בעיר אל יתהלך בעיר .....
- ז. מלאך המות התהלך בעולם להשחית .....
- ז. יא. מלאך המות התהלך בעולם להשחית .....
- ח. נתמלאה סאתם של דור המבול בחטא החמס .....
- ח. הצלת נח ממי המבול .....
- ח. בזמן שמתרבים רשעים בעולם נתפסים הצדיקים בעוונם .....
- ח. יג. הקדוש ברוך הוא מחכה לתפלת הצדיק על הדור כדי להציל אותם .....
- ט. יד. באין לנח זכות אבות לא יכל להציל הדור .....
- ט. טו. לא יקבל אדם אורח לביתו אם הוא חושד שהוא רשע .....
- י. טז. אף החיות והעופות השחיתו דרכיהם .....
- י. בשעת המבול גם החיות השחיתו את דרכיהם .....
- יא. יז. כשנשלם לנח שש מאות שנה היה ראוי להכנס לתיבה .....
- יא. יח. בשני דינים נידונו במבול - במים ובאש .....
- יא. דינם של בני המבול כדיני רשעים בגהינם .....
- יא. יט. הרשעים דחו את השכינה מן הארץ .....
- יא. כ. לחנוך וירד היו נשמות קדושות .....
- יא. כא. גם השרים המושלים הממונים על הארץ נמחו במבול .....
- יא. כב. הקדוש ברוך הוא עתיד להחיות המתים לבנות מעצם אחד את כל הגוף ויתגלגלו לארץ ישראל .....
- יד. כג. נזכר שמו של נח רק אחרי שנעשה הדין .....
- יד. כד. בזמן דין לא טוב לאדם להזכיר את עצמו שנזכרים עוונותיו .....
- טו. כה. העולה באה לכפר על הרהור הלב .....

- הקב"ה ביקש מנח שיבקש רחמים על דורו שלא יאבדו במבול טו
- נו.** מדוע לא בקש נח רחמים על דורו? טז
- נז.** בשעה שהקריב נח הקרבן לה' יצאה הארץ מן הטומאה טז
- נח.** בעל הבית יכניס והאשה תרשה לצאת טז
- נט.** כיון שחטאו בני האדם נשתנו צורותיהם ופחדו מחית השדה יז
- ל.** בברכות כלל זכרים ונקבות ביחד יז
- לא.** כשיצאו ישראל מן הגלות עתיד הקשת להתקשט בגונים מאירים ולהאיר לעולם .. יח
- בעת שיראה הקשת בגוונים מאירים - אז תצפה למשיח יח
- לב.** בני בניו של נח לא יצאו מן התבה יח
- לג.** כנען הביא קללות לעולם יט
- לד.** רצה נח לחקור בחטא אדם הראשון ולא יכל יט
- לה.** נמרוד קבל את גבורתו מכך שלבש את בגדי אדם הראשון כ
- לו.** מצאו בקעה ומשם לקחו בלבכם לעקור האמונה כ
- לז.** דור ההפלגה בחכמה של רשעות באו כא
- לח.** השכינה ירדה לארץ להשגיח בדין כא
- השטן אינו נאמן להעיד בדינם של רבים כב
- שטותם של דור ההפלגה למרוד בהקדוש ברוך הוא כב
- לט.** החיל של למעלה אין יודעים ואין מכירים רק לשון הקודש כב
- דור ההפלגה מצאו סודות מחכמת הקדמונים כג
- מ.** הרן נשרף ביום שהשליכו את אברהם לאור כשדים כג
- מא.** אברהם ושרה היו מולידים נשמות לגרים כג
- מב.** תרח חזר לעשות רצונו של אברהם כד
- דיבוק ישראל בהקדוש ברוך הוא כד

קול הרשב"י
שיעור בזוהר היומי
0722-990055

ניתן לשמוע שיעורים של הזוהר הקדוש בלשון הקודש בלשון קלה ונעימה.

ב-20 דקות בלבד ביום-

ניתן לסיים כל ספר הזוהר בתוך 3 שנים!.

השיעורים נמסרים על ידי הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א

כשיתוף עם "מפעל הזוהר העולמי" מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

ניתן גם להשיג דיסקים לשמיעה
טלפון: 0544577956 / 0548-436784

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

על ידי למוד הזוהר הקדוש 7 דקות בלבד נזכה להגאל ברחמים, ולהנצל מסלחסת גוג ומגוג, וכן נזכה לפדות את השכינה הקדושה עם בניה אשר בשבי, כדאיאת בתקוני זמר חדש (דף ק"ד ע"א). התפלה לפני למוד הזמר מקשרת לכבי שמעון בן יוחאי זי"ע וזכותו העצומה בעולם תועיל לעובר ולפדות השבויים האסורים בגין. באמריקה ובעזה.

המסרה - ללמד ולסיים את כל הזמר הקדוש עשרות ומאות פעמים "יחד שבטי ישראל" על ידי חלוקת הזמר ל-960 חוברות של זמר תתק"ס, שכל אחד לומד כ-7 דקות בכל פעם לישועתם ופדותם של השבויים. נכון לעכשיו, נרשמו למעלה מ-1000 לומדים! (מצד שמאל ניתן לראות את מספר הנרשמים)

חתימתך באתר זה - פרושה התחיבות ללמוד 7 דקות ביום זוהר הקדוש, לפדות השכינה ולהגאלת עם ישראל ברחמים.

במסגרת תפלה זו נתפלל עבור:

יואל זאב בן מירל כיסא חנה, יעקב יוסף בן ריזל, יוסף בן איטא רבקה. "יהונתן בן מלכה (פולארד)" וכן "גלעד בן אביבה (שליט)", והנעדרים, גיא בן רנה (הגר), רן בן בתיה (ארד), זכריה שלמה בן מרים (באומל), יקותיאל יהודה נחמן בן שרה (פיז), צבי בן פנינה (פלדמן), בתוך שאר עם ישראל הזקוקים לישועה ורחמים.

הצטרפו לאלפים שכבר נרשמו ללמוד ולתפלה, וביחד נעורר כח עצום של תפלות ורחמים על אחינו בני ישראל הנתונים בצרה ובשביה. זה הזמן לכל עם ישראל להתחבר לכבי שמעון בר יוחאי לטול חלק בתפלה הגדולה בעולם למען גלעד שליט יונתן פולארד והנעדרים.

מלאו את הפרטים בתחית העמוד, חתמו, והצטרפו ל-עשרות אלפי יהודים מכל המזורים ומכל העולם שיקבלו על עצמם ללמוד וקריאת ספר הזוהר הקדוש. (חשוב אך לא חובה להשאיר כתבת מייל על מנת שנשלח הודעות תזכורת לגבי קריאת הזוהר).

אנא הפיצו את כתבת הרישום לתפלה בכל מקום אפשרי, הכתבת: פידיון שבויים

בברכת ישיר כוח ותודה - מרבי שמעון בר יוחאי זי"ע"א. מפעל הזוהר העולמי: 0548-436784

נסח התפילה אותה לומר לפני הלימוד ולאחר הלימוד נדפס בכל חוברת:

יהי רצון מלפניך ה' א-להינו וא-להי אבותינו שיעלו לרצון לימוד הזוהר הקדוש הזה שקראנו לפניך היום, ויתקבלו לפניך כאלו אמרם רבי שמעון בר יוחאי עבדך משיחה, עליו השלום, ועשה למען שמונתך הקדושים הקתומים בהם והרמוזים והמזמרים בהם ותקבל ברחמים וברצון את תפלתנו ובקשתנו ותבוא לפניך תחנוננו ותהום ותהמל ותרחם על עבדך בן אמתך
יואל זאב בן מירל כיסא חנה, יעקב יוסף בן ריזל, יוסף בן איטא רבקה. "יהונתן בן מלכה (פולארד)" וכן "גלעד בן אביבה (שליט)", והנעדרים, גיא בן רנה (הגר), רן בן בתיה (ארד), זכריה שלמה בן מרים (באומל), יקותיאל יהודה נחמן בן שרה (פיז), צבי בן פנינה (פלדמן), בתוך שאר עם ישראל הזקוקים לישועה ורחמים.

ותושיע אותם בישועה ורחמים יחד עם השכינה הקדושה וכל השבויים והאסורים מעמד ישראל. מוציא אסירים בפירות הוא יפדם מידי שוביהם ויוציאם מעבדות לחרות ומשעבוד לגאולה ומאפלה לאורה ורפאם רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף ויאמץ את ירום ויגדל את פהם ויאגדם בשמחה ובגילה, אז יתחזקו ויתרפאו והיתה להם שמחת עולם.

זכות תפלת רבים וצעקתם ונאקתם, המעתירים בעדם בכל אתר ואתר, תעמד להם ולמתפללים למנוח וצנה ולפדותם מביט שבים, ויגרע רע גור דינם ויגראו לפניך כל יבזיתיהם וכל אשר פעלו ועשו למען עמנו ונחלתנו, בנכות השם הקדוש הרמוז בראשי התבות: קיבל רינת עימן שיגבנו מ'הרני ל'נרא, ויגבנו בהם מקרא שבתוב: (ישעיה פרק לה') "ופדונו ה' לשבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישגו ונסו וגון ונאכה" במהרה בימינו, אמן.

תפילה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדש ובהשתחויה, ששרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים פינינו לביניך. וככן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכנין לכבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניך לדברינו אלה, ותפתח לכבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך ברית נוחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, לעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

(ספלה מהאר"ז"ל)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד ק"ן בנא"ו ק"ן ביחודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוזנו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הכתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אנורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה. ואזכה שבלמודנו זה יהיו שפתותיהם דוכבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר הזוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, וראה אל עבדיך פעלך וחדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז).

(ה' ת"ו)

תפילה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך, וחרני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, וחרני מזמן את פי ללמד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... פכ"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארך ימיו ושנותיו בנעימים] [ויושיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

אוהר תורה

זוהר חלק א' פרשת נח - דף נ"ט עמוד ב'

א. נח למטה כדמיון שלמעלה

"**אֱלֹהִים תּוֹלְדֵת נֹחַ**". אמר רבי אלעזר: למדנו בכל מקום שכתוב אלה פסל את הראשונים. בוא וראה נח למטה בבחינת יסוד הקודש היה. כעין שלמעלה^[א] ועל כן נקרא איש האדמה. וסוד למדנו בזה שהרי נח נצרך לתיבה. להתחבר בה ולקים זרע של הבל. שכתוב: "**לְחַיֵּית זָרַע וּגּוֹ**". מה זאת תיבה. היינו ארון הברית^[ב] ונח והתיבה למטה כך היו כדמיון שלמעלה. נח כתוב בו ברית. שכתוב: "**וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי וּגּוֹ**". ועד שנתקים בו כח קדושת הברית לא נכנס לתיבה. שכתוב: "**וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבָאתָ אֵל הַתֵּבָה**". ואז היתה התיבה בבחינת ארון הברית. בשביל זה תיבה ונח הם כדמיון שלמעלה^[ג] כמו שזה הברית שלמעלה הוא עושה תולדות. כדמיון זה נח למטה הוא עושה תולדות. נח איש צדיק. כך הוא בודאי כדמיון שלמעלה. ועל זה כתוב (משלי י'): "**וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם**". שהארץ על כח זה מתקימת. הוא העמוד שהעולם עמוד עליו. ומי הוא. זה צדיק^[ד] ונח נקרא איש צדיק למטה כדמיון שלמעלה. איש צדיק יסודו של העולם. איש האדמה ודאי^[ה] תמים היה בדורותיו. הוא היה שלם מכולם. תמים היה שנוול מהול. כמו שכתוב (בראשית י"ז): "**הִתְהַלֵּךְ**

זיו הזוהר

- א. כי ספירת יסוד היא בחינת זכור. שעל ידה נמשכת השפע ממעל לספירת מלכות לצורך עולם הגשמי. לכן ספירת מלכות היא בחינת נקבה. ומי שהוא נוטר בריתו מן פגם נקרא צדיק כמו יוסף הצדיק ויש בכחו לפעול השפעת השפע לעולם הגשמי שנקרא ארץ ואדמה כמו שכתוב ויוסף הוא המשביר לכל עם הארץ. ונח שהיה נוטר בריתו היה בבחינת צדיק. ולכן נקרא איש האדמה כמו בעל האדמה.
- ב. כוונתו בענין מעלת התבה דכיון שהקפיד הקב"ה על שיעור מידתה בגדולתה מובן מזה שנעשתה בכונה מיוחדת שתהיה ראויה שיופיע בה אור קדושת השכינה ששורשה היא ספירת מלכות כדמיון הגן עדן והמשכן והמזבח. ולזאת לא קבלה התבה בקרבה את החוטאים אפילו מן הבעלי חיים.
- ג. פ"י כעין יחוד ספירת יסוד עם ספירת מלכות.
- ד. היינו ספירת יסוד שעל ידה נמשכה השפע לקיום עולם הזה.
- ה. כמו בעל האדמה כיון שהוא בזכותו היה מעורר למעלה השפעת השפע לקיום האדמה.

לְפָנַי וְהָיָה תָּמִים". בשביל זה אלה תולדות נח. אלה ודאי. שהרי היא בבחינת יסוד העולם. שעשה תולדות להתקיים בארץ.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס' עמוד ב'

ב. בן חכם ישמה אב

ר' אבא אמר: "אלה תולדות נח". מיום שעבר אדם על מצות רבונו. כל בני העולם שנולדו אחר כך נקראו בני האדם. ולא לשבח נקראו כך. אלא כמי שאומר בניו של זה שעבר על מצות רבונו. כיון שבא נח נקראו בני העולם על שמו של נח. תולדות נח לשבח שהקים אותם בעולם. ולא תולדות אדם שהעבירם מן העולם וגרם מיתה לכל. אמר לו ר' יוסי אם כן הרי כתוב אחר כך: "וַיֵּרֶד ה' לְרֹאֵת אֶת הָעֵיר וְאֵת הַמְּגִדֵל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם". בני האדם כתוב. ולא כתוב בני נח. אמר לו מפני שאדם חטא לפני רבונו. מוטב לו שלא היה נברא ולא יכתב עליו מקרא הזה. אלא בוא וראה כתוב (משלי י'): "בֶּן חָכָם יִשְׂמַח אָבִי". כאשר הבן טוב כל בני העולם מזכירים את אביו לטוב. וכאשר היא רע הכל מזכירים את אביו לרע. אדם לפי שחטא ועבר על מצות רבונו. כאשר באו אותן שמרדו ברבונו מה כתוב. אשר בנו בני האדם. בניו של אדם הראשון שמרד ברבונו ועבר על מצותו. ובשביל זה כתיב אלה תולדות נח. אלה ולא הראשונים. אלה שנכנסו לתוך התיבה ויצאו והוציאו תולדות משם. בוא וראה אלו הוציא אדם תולדות מגן עדן לא היו נכרתים לדורי דורות. ולא היה נחשך אור הלבנה לעולם^[1] וכולם היו קיימים לעולם. ואפילו מלאכים עליונים לא היו יכולים לעמוד לפניהם באור וזיו וחכמה. כמו שכתוב בצלם אלקים ברא אותו. אבל כיון שגרם החטא. ויצא מגן עדן ועשה תולדות מבחוץ. לא נתקיימו בעולם ולא היו כראוי^[1].

תולדותיו של אדם הראשון

אמר ר' חזקיה וכי איך היו יכולים לעשות תולדות שם. שהרי אלמלא לא נמשך על אדם יצר הרע וחטא. היה הוא נתקיים בעולם בלבדו ולא הוליד תולדות. כדמיון זה אלמלא שחטאו ישראל בעגל. והמשיכו עליהם יצר הרע. לא הולידו תולדות לעולם. ולא היו באים דורות אחרים לעולם. אמר לו אלמלא לא חטא אדם לא היה מוליד תולדות כאלה מצד יצר הרע. אבל היה מוליד תולדות מצד של רוח הקודש. שאחר כך לא עשה תולדות אלא מצד יצר הרע. ולפי שכל תולדות האנשים באים מצד יצר הרע. לפיכך אין להם קיום ואין ביכולתם להתקיים. כיון שכח צד הטומאה מעורב בהם. אבל אילו לא חטא אדם ולא נגרש מגן עדן. היה מעמיד תולדות מצד רוח קודש הקדשים כמלאכים עליונים. קיימים לדורי דורות כדמיון שלמעלה. כיון שחטא והוליד בנים מחוץ לגן עדן. ולא זכה להוציאם מגן עדן.

זוהר תורה

זיו הזוהר

- אור הלבנה פ"י אור ספירת מלכות והשכינה הקדושה.
- הגם דבגמרא מובא שעלו למטה שנים וירדו שבעה קודם החטא שהיו אז עוד בגן עדן. אבל הזוהר מחולק בזה עם התלמוד.

זוהר תורה

לא נתקימו אפילו להשתרש בעולם הזה. עד שבא נח שהוא צדיק ונכנס בתיבה. ומן התיבה יצאו כל דורות העולם. ומשם נתפזרו לכל ארבע רוחות העולם.

תוספתא - זוהר חלק א' פרשת נח - דף נ"ט עמוד ב'

ג. כל צדיק וצדיק שבעולם יש לו שני רוחות

"נח איש צדיק". מפני מה כתוב נח נח ב' פעמים. אלא כל צדיק וצדיק שבעולם יש לו שני רוחות. רוח אחד בעולם הזה. ורוח אחד בעולם הבא. וכך תמצא בכל הצדיקים. משה משה. יעקב יעקב. אברהם אברהם. שמואל שמואל. שם שם. מלבד יצחק שלא כתוב בו כמו שכתוב בהם. לפי שיצחק בשעה שנקרב על גבי המזבח. יצאה נשמתו שהיתה בו בעולם הזה. וכיון שנאמר בו ברוך מחיה המתים^[1] נכנסה בו נשמתו של עולם הבא. בשביל זה תמצא שלא היה מיחד הקדוש ברוך הוא שמו אלא על יצחק. לפי שנחשב כמת. ועל זה מרמז המקרא ואומר (איוב ז): "הֲנֶן בְּקִדְשֵׁי לֹא יֵאֱמִין וְשָׁמַיִם לֹא יִכּוּ בְּעֵינָיו וְגו'". דבר אחר אלה תולדות נח נח. משום שהיה צדיק משבחו שני פעמים. תמים היה בדורותיו. אבל בדורות אחרים אינו נחשב לכולם. כמו דורו של אברהם ודורו של משה ודורו של דוד. דבר אחר ראה מה שעשה נח בדור שכולם רשעים. קל וחומר אילו היה בדור של צדיקים. עד כאן.

זוהר חלק א' פרשת שלח - דף קס"ה עמוד ב'

ד. תמים זהו השומר בריתו

"את האלהים התהלך נח". אמר ראש הישיבה בכל מקום שכתוב תמים. היינו שנרשם ברושם הקדוש באות יסוד הברית. ובשביל ששמר הברית נקרא תמים בדורותיו מה שלא היו כולם כך. שהם השחיתו דרכם. ועל כן כתיב את האלקים התהלך נח. וכי מי יכול לילך עמו. אלא כל מי ששומר ברית הקדוש. מזדווגת בו השכינה ושורה עליו. ועל זה כתוב (דברים י"ח): "תָּמִיִם תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ". תמים תהיה ואחר כך עם ה' אלקיך בזיוג אחד. יען כי תשמר ברית זה. עם ה' תהיה ולא תתפרש ממנו. נח מהול היה. ונקרא תמים ולא תם. שלא היה בשלימות כל כך. כי פריעה לא היתה בו. ומשום שלא היתה בו פריעה. מה כתוב. את האלקים התהלך נח. ולא אחר האלקים. לפניו לא היה. לפי שהיה מהול. לאחוריו לא

זיו הזוהר

ת. גירסת הזוהר כאן היא כיון דאתמר ביה באברהם ברוך מחיה המתים. ואין פירוש לגירסא זו. ונראה שתיבת באברהם היא ט"ס או שהיא תיבה מיותרת או שצ"ל ביצחק. והכוונה על פי הידוע שג' ברכות הראשונות של התפלה אבות וגבורות וקדושת השם הם כנגד אברהם יצחק ויעקב. וברכת מחיה מתים הוא נגד יצחק. ותרמזו על מה שהראה הקב"ה הנס הראשון של תחית המתים ביצחק ושהוא יהיה השורש והמקור הזה לנס לכל ישראל לעתיד לבוא.

היה. לפי שלא היתה בו פריעה. איך היה. את האלקים. סמוך לו. ולא היה יכול להסתכל בו. שלא היה כשר כל כך.

זוהר חלק א' - פרשת נח - דף ס' עמוד ב'

ה. ותשחת הארץ - יש אומרים בגלוי ויש אומרים בסתר

"וּתְשַׁחַת הָאָרֶץ לְפָנַי הָאֱלֹהִים". אמר רבי יהודה: כיון שכתוב ותשחת הארץ. למה כתוב לפני האלקים. אלא כיון שעשו חטאותם בגלוי לעיני כל. לכן לפני האלקים כתוב. ר' יוסי אמר אני להיפוך דורש. ותשחת הארץ לפני האלקים. בתחלה חטאו לפני האלקים. שלא היו עושים בגלוי. לפני האלקים עשו. ולא לפני אנשים. ולבסוף עשו בגלוי. זהו שכתוב ותמלא הארץ חמס. שלא היה מקום בכל הארץ בלי חטאותם בגלוי^[ט] ולפי זה בשני אופנים יאמר הכתוב.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"א עמוד ב'

ו. כשחוטאים דוחים להשכינה מן העולם

"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה". אמר רבי חייא בוא וראה כאשר האנשים זכאים ושומרים מצות התורה. אז הארץ מתחזקת וכל שמחות נמצאות בה. מה הטעם לפי שהשכינה שורה על הארץ. ואז כל העליונים והתחתונים בשמחה. וכאשר האנשים משחיתים דרכיהם ואין שומרים מצות התורה. וחוטאים לפני רבונם. אז כביכול דוחים לה השכינה מן העולם. ונשאר הארץ נשחיתה. מה הטעם נשחיתה. משום ששורה רוח אחר עליה המשחית לעולם. ועל כן אנו אומרים שישאל נותנים עוז לאלקים. היינו שמקימים העולם. אלקים זו הש"כינה^[י] ואם חס ושלוה ישראל נמצאים חייבים. מה כתוב (תהלים נ"ז): "רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים וּגוֹ". משום שרשת הכינו לפעמי. כפף נפשי. בסבת חמס ושנאת חנם. כרו לפני שוחה וגו'. כדמיון דור המבול. שבשביל החמס שהיה ביניהם. שנאה ואיבה. היו ביניהם.

זוהר תורה זיו הזוהר

ט. לפי דברי ר' יוסי יתפרש הכתוב בשני אופנים. ותשחת הארץ לפני האלהים. הוא אופן אחד. ותמלא הארץ חמס. הוא אופן ב'. ובזה יתורץ למה נכתב ב' פעמים הארץ. י. דע והבן שזה כלל גדול באמונת ישראל וזה כלל גדול בענין העבודה שניתנה לישראל. תורה ותפלה ומצוות שאין לחשוב בכל זה שהנברא מחזק להבורא ח"ו. אלא שישאל נותנים בכל זה עוז להשם אלוהים הרומז על השכינה הקדושה שעל ידה נשפעת השפע לעולם הזה. ואם ישראל עוסקים בתורה ותפלה ומצוות מתחזקת ע"י זה השכינה הקדושה שיתחדו עמה הספירות העליונות.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"א עמוד א'

ז. אם אנשים חוטאים במה הארץ חוטאת?

בוא וראה כתוב: **"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה"**. נשחתה ודאי כמו שאמרנו. שבזמן שנתרבו חטאות האנשים בגלוי. הארץ תשים פניה כמו נקבה חצופה שאין לה בושה מהכל. כמו שכתוב (ישעיה כ"ב): **"וְהָאָרֶץ חֲנֹפָה תַּחַת יְשֻׁבֵיהָ"** - ועל כן "וירא כי נשחתה" בודאי. מה הטעם. בשביל - כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ.

זהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ב עמוד א'

גודל מעלת התשובה

ר' יצחק שאל לרבי שמעון זה המקרא שכתוב: **"וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים"**. אם אנשים חוטאים הארץ במה חוטאת. אמר לו לפי שכתוב כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. וכדמיון זה כתוב (ויקרא י"ח): **"וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עֹנָה"**. הרי אם אנשים חוטאים הארץ במה חוטאת. אלא עיקר הארץ הם האנשים. והאנשים משחיתים בחטאותם את הארץ והיא נשחתת. והמקרא כך מוכיח שכתוב: **"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית כָּל בְּשָׂר אֶת דְּרָכָהּ עַל הָאָרֶץ"**. בוא וראה כל חטאי האדם כל השחתות שלו תולה בתשובה. וזה החטא שמשליך זרעו על הארץ. ומשחית דרכו להוציא זרע על הארץ. משחית גופו^[א] ומשחית הארץ. ועליו כתוב (ירמיה ב'): **"נִכְתָּם עֹנֵיךָ לְפָנַי"**. וכתוב בו (תהלים ה'): **"כִּי לֹא אֶל חֶפֶץ רָשָׁע אַתָּה לֹא יִגְרַךְ רַע"**. ורק תשובה גדולה מועלת. וזה ענין הכתוב (בראשית ל"ח): **"וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי ה' וְגו'"**. וזה נתבאר. עוד שאל לו מפני מה דן הקדוש ברוך הוא את העולם במים. ולא באש ולא בעונש אחר. אמר לו סוד הוא. שהרי הם השחיתו דרכם ולא התחברו זכר ונקבה כדרך הארץ^[ב] וכמו שהם השחיתו דרכם. ומים של זכרים ונקבות לא נתחברו. כדמיון זה מים עליונים ומים תחתונים לא נתחברו^[ג] ועל כן נידונו במים. במה שהם חטאו. והמים היו רותחין והפשיטו העור מהם. כמו שהשחיתו דרכם במים רותחין. מדה כנגד מדה. זה שכתוב נבקעו כל מעינות תהום רבה. הרי מים תחתונים. וארובות השמים נפתחו. זהו מים עליונים. מים עליונים ותחתונים.

זינו הזוהר

יא. כאן מדבר במוציא זרע לבטלה ע"י אבריו שגם כל הרופאים כותבים כן שזאת משחית ומכלה הגוף והנפש וממקלקל המח. ואני מכיר כמה בחורים שעל ידי זה נתקלקלו אצלם החושים ונעשו מטורפים בדעתם ואין ראויים עוד לישא אשה להוליד תולדות.

יב. כאן מדבר במשחית זרעו עם אשתו ואינו רוצה שתתעבר לקיים מצוות פריה ורביה כמו שעשו ער ואונן. דש מבפנים וזורה מבחוץ. ודור המבול חטאו בהשחתת זרע ודור המבול חטאו בשני האופנים. ובזה יובן כל הענין.

יג. יש כאן בזוהר חילופי גירסאות. וגירסא זו מבוררת. ופי' שע"י חטאם גרמו למעלה פגם בזה. ודע שמים העליונים רומזו על בחינת זכר ונקרא גם מים דוכרין. ומים תחתונים רומזו על בחינת נקבה שנקרא גם מים נוקבין.

ח. מעשה שמצאו עצמות האנשים שחיו בדור המבול

ר' חייא ור' יהודה היו מהלכים בדרך והגיעו אצל הרים גדולים. ומצאו בין ההרים עצמות אנשים שהיו מאותן של דור המבול. ופסעו שלש מאות פסיעות בעצם אחד. נתמהו ואמרו. זהו שאמרו החברים שהם לא היו יראים מדינו של הקדוש ברוך הוא. כמו שכתוב (איוב כ"א): **"וַיֹּאמְרוּ לֹאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְּרָכֶיךָ לֹא חִפְצָנוּ"**. מה עשו היו סותמים ברגליהם מעינות התהום. והמים יצאו רותחין. ולא יכלו לעמד בהם. עד שהיו נשמטים ונפלו על הארץ וימיתו.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ב עמוד ב'

ט. רשעי העולם מקדימים את קצם

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֶץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם". אמר רבי יהודה שני קצין הם. אחד לימין ואחד לשמאל. והם שני דרכים ללכת בהם האנשים לעולם ההוא. קץ לימינא שכתוב (דניאל י"ב): **"וְתִנּוּחַ וְתַעֲמֹד לְגִרְלָךָ לְקֶץ הַיָּמִין"**. וקץ לשמאל. שכתוב (איוב כ"ח): **"קֶץ שֵׁם לַחֲשֵׁךְ וּלְכָל תְּכֵלֶת הוּא חוֹקֵר אֲבָן אֶפֶל וְצִלְמוֹת"**. קץ שם לחשך - זה מלאך המות. זה הנחש. קץ כל בשר. שהרי מצד הפסולת של זהב באי"ת ולכל תכלית הוא חוקר בזמן שהדין שורה על העולם הוא חוקר. להיות קטיגור לעולם להחשיך פני הבריות. בוא וראה אף הקדוש ברוך הוא אמר לו לנח קץ כל בשר בא לפני. מי הוא. זה הקץ המחשיך פני הבריות. שהוא קץ כל בשר בא לפני. מכאן למדנו שרשעי עולם מקדימים לו ומושכים אותו עליהם להחשיך להם. וכיון שנתנה לו רשות נוטל הנשמה. ואינו נוטל עד שנותנים לו רשות. ועל זה בא לפני לקחת רשות להחשיך פניהם של בני העולם. ולפיכך והנני משחיתם את הארץ. ר' חייא אמר ג' מאות שנים טרם שבא המבול. היה נח מתרה בהם על מעשיהם. ולא היו שומעים לו. עד שהקדוש ברוך הוא השלים הזמן שהאריך להם ונאבדו מן העולם. בוא וראה מה כתוב למעלה. ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם. והיו מהלכים ערומים לעיני כל. מה כתוב ויראו בני אלקים את בנות האדם וגו'. וזה היה יסוד ועיקר להמשך בחטאם. עד שגרם להם להכרת מן העולם. ולפיכך נמשכו אחר היצר הרע בגזעו ושורשו. ודחו להשכינה הקדושה מביניהם ונאבדו. כמו שנתבאר. לפיכך קץ כל בשר בא לפני ללמד חובה עליהם.

זוהר תורה

יד. זהב רומז על גבורה וכסף רומז על חסד. ופסולת הזהב היינו מותרות הדין הקשה. כחו של עשו וכחו של הנחש.

זוהר תורה

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל - דף קצ"ו עמוד ב'

י. בזמן שיש מיתה בעיר אל יתראה אדם בשוק

"עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גִפְרִי". אמר רבי שמעון בוא וראה וכי לא יכל הקדוש ברוך הוא לשמור את נח באיזה מקום בעולם. שיהיה מבוך בכל העולם. ולא יהיה במקום ההוא. כמו שכתוב בגדעון (שופטים ו'): "יְהִי נָא חֲרֹב אֶל הַגְּזֵה לְבַדָּה". או לשמור אותו בארץ ישראל. שכתוב בה (יחזקאל כ"ב): "לֹא גִשְׁמָה בְּיוֹם זַעַם". שלא ירדו עליה מי המבוך. אלא כיון שהמשחית ירד לעולם. מי שאין סוגר עצמו בבית ונמצא לפניו בגלוי. נתחייב בנפשו שהוא הרג את עצמו. מנלן מלוט. שכתוב (בראשית י"ט): "הַמֵּלֵט עַל נַפְשׁוֹ אֶל תִּבְיַט אַחֲרָיִךְ וְאֵל תַּעֲמֹד בְּכָל הַפְּקָר". מה טעם אל תביט אחריך. לפי שהמשחית הלך אחר כתפו. ואם יחזיר ראשו ויסתכל בו פנים בפנים. יכול להזיק לו. ועל כן כתוב בנח ויסגר ה' בעדו. שלא יתראה לפני המשחית. ולא ישלט עליו מלאך המות.

זהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ג עמוד א'

בשעה שיש מיתה בעיר אל יתהלך בעיר

ר' יהודה אמר בזמן שמיתה יש בעיר. אל יתראה אדם בשוק. לפי שיש לו רשות להמשחית להשחית הכל. לפיכך אמר לו הקדוש ברוך הוא לנח. נצרך לך להסתר. ולא תתראה עצמך לפני המשחית. שלא ישלט עליך. ואם תשאל מי נמצא כאן משחית. שהרי מים היו שהתגברו. בוא וראה אין לך דין בעולם. הן כשנמחה הדין. והן כאשר נמסר העולם בדין. שלא יהיה נמצא משחית ההוא שהולך בתוך אותן הדינים שנעשים בעולם. אף כך כאן. מבוך היה והמשחית הלך בתוך המבוך. והוא נקרא כך שנכלל בשם זה"ש ועל כן אמר הקדוש ברוך הוא לנח שיסתיר עצמו ולא יתראה בעולם. ואם תשאל הרי התיבה נראית בתוך זה העולם שהמשחית הלך בתוכו. אבל כל זמן שלא נתראה פני האדם לפני המשחית. אינו יכול לשלט עליו. מנלן ממצרים. שכתוב (שמות י"ב): "וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִמַּפְתַּח בֵּיתוֹ עַד בִּקְרִי". מה הטעם. לפי שהמשחית נמצא ויכול הוא להשחית. ולא נצרך להתראות לפניו. לפיכך היה גנוז נח וכל אותן שעמו בתיבה. והמשחית לא יכל לשלוט עליו.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ה עמוד ב'

יא. מלאך המות התהלך בעולם להשחית

"וְאֵנִי הַנְּנִי מְבִיא אֶת הַמְּבֹול מִיָּם עַל הָאָרֶץ וּגוֹי". כיון שאמר מביא את המבוך אין אנו יודעים שהוא מים. אלא את המבוך. לרבות מלאך המות. שאף על פי שמים היו. משחית היה הולך בעולם להשחית באותן המים. לשחת כל בשר. כמו שביארנו שזה הוא משחית העולם. כמו שכתוב (שמות י"ב): "וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבָא אֶל בְּתִיכֶם לַנֶּגֶף". וזה הוא

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ה עמוד ב'

טו. פי' מלאך המוות נקרא אז בשם מבוך. כי בכל מיני מגפות הבאות לעולם. על דרך שהמלאכים נקראים בשמות האלה על שם השליחות שנשלחים לעשות.

לשחת כל בשר. מצד של קץ כל בשר בא לפני. שהרי כיון שהגיע הזמן שהאריך להם הקדוש ברוך הוא עד שהשלים נח לשש מאות שנה. אז היה לשחת כל בשר.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ו עמוד ב'

יב. נתמלאה סאתם של דור המבול בחטא החמס

"וַהֲקַמְתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבָאתָ אֵל הַתְּבָה". אמר רבי אלעזר כל זמן שהאנשים דבקים בברית הזו. ואין עוֹזְבִים אתו. אין אומה ולשון בעולם שיכלו להרע להם. ונח התחזק בברית זה ושמר אתו. לפיכך הקדוש ברוך הוא שמרו. וכל בני דורו לא שמרו אתו. לפיכך העבירם הקדוש ברוך הוא מן העולם. והרי ביארו שבאותו החטא ממש שחטאו. כדמיון זה נמחו מן העולם. אמר רבי שמעון אין לך דבר רע בעולם שהקדוש ברוך הוא יתקנא עליו. כמו חטא פגם הברית. ככתוב (ויקרא כ"ו): "תִּרְבַּ נֶקְמַת נֶקֶם בְּרִית". ובוא וראה שלא נתמלא חטא דור המבול. אלא לפי שחטאו בהשחתת זרעם על הארץ. ואף על פי שהיו גוזלים זה מזה. ככתוב ותמלא הארץ חמס. וכתוב כי מלאה הארץ חמס מפניהם. מכל מקום בשביל ותשחת הארץ לפני האלקים הנני משחיתם. מדה כנגד מדה. הנני משחיתם בחטא ההשחתה. ויש אומרים שלא נתמלאה סאתם אלא בחטא החמס. שהיו גוזלים זה מזה. והיו רעים לשמים ולבריות. בוא וראה כמה הם הממונים למעלה. שנפקדו על הקולות מאלה המוסרים דין על חבריהם. בשביל הרעה שעושים להם. ועל כן כתיב כי מלאה הארץ חמס מפניהם. ולפיכך והנני משחיתם את הארץ.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ז עמוד ב'

הצלת נח ממי המבול

ר' אלעזר שאל לר' שמעון אביו. הרי למדנו כי בזמן שהעולם נתמלא בחטאות האנשים והדין יוצא. וי לזכאי ההוא שנמצא אז בעולם. שהוא נתפס בחטאי הרשעים בראשונה. ואיך ניצל נח שלא נתפס בחטאותם. אמר לו הרי אמרו שהקדוש ברוך הוא בקש להוציא תולדות לעולם מתוך התיבה. ועוד שהרי הדין לא יכל לשלט עליו. לפי שהיה נכסה ונגנז בתיבה ונעלם מן העין.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ח עמוד ב'

בזמן שמתרבים רשעים בעולם נתפסים הצדיקים בעוונם

ר' יצחק אמר בכל זמן שרשעי עולם נתרבו. הצדיק שנמצא ביניהם הוא נתפס בראשונה. שכתוב וממקדשי תחלו. ולמדנו אל תקרא ממקדשי אלא ממקודשי. ונח איך הצילו הקדוש ברוך הוא בין כל אותן הרשעים. אלא בשביל שיצאו ממנו תולדות בעולם. שהיה צדיק כראוי. ועוד שהוא התרה בהן כל יום ויום. ולא קבלו ממנו אזהרתו. וקיים בנפשו המקרא שכתוב (יחזקאל ג'): "וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתָּ רָשָׁע וּגְוִי". וכתוב ואתה את נפשך הצלת. מכאן שכל מי שמזהיר לרשע. אף על פי שלא קבל ממנו. הוא הציל את עצמו. ורשע ההוא נתפס בחטאו. ועד כמה יזהיר ויוכיח אתו. עד שיכנו.

זוהר תורה

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף י"ד עמוד ב'

יג. הקדוש ברוך הוא מחכה לתפלת הצדיק על הדור כדי להציל אותם

תניא אמר רבי יוסי בזמן שבני עולם נמצאים חייבים לפני הקדוש ברוך הוא. צדיק ההוא שנמצא בעולם. הקדוש ברוך הוא מספר עמו. בשביל שיבין לבקש רחמים על העולם ויתפייס עמהם. מה עושה הקדוש ברוך הוא. מספר עמו על אדות רשעי העולם. ואומר להטיב לו בלבדו ולהכרית את כולם. מה דרכו של צדיק ההוא. עוזב את שלו ולוקח עצמו לבקש על כל העולם. כדי שיתפייס הקדוש ברוך הוא עמהם. מנין משה. שאמר לו הקדוש ברוך הוא חטאו ישראל (שמות ל"ב): **"עשו להם עגל מסכה וגו'"**. (דברים ט'): **"הֲרַף מִמְּנֵי וְאַשְׁמִידֵם וְאַעֲשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי עֲצוּם וְרַב מְמַנּוּ"**. באותו השעה אמר משה אם בשביל כבוד שלי יכרתו ישראל מן העולם. מוטב שאמות ולא יאמרו שעזבתי מלבקש על כל העולם בשביל כבוד שלי. מיד ויחל משה את פני ה' אלקיו. ומסר עצמו למיתה בכמה מקומות בשביל ישראל. שכתוב (שמות ל"ב): **"וְעָתָה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר פָּתַבְתָּ"**. ולמדנו לא זו משה משם עד שמחל הקדוש ברוך הוא לישראל. זה שכתוב: **"וַיִּנָּחֵם ה' עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ"**. וכתוב: **"וַיֹּאמֶר ה' סְלַחְתִּי כְּדַבְּרְךָ"**. אבל בנח כתוב ויאמר אלקים לנח קץ כל בשר בא לפני וגו'. אמר לו נח. ולי מה אתה עושה. אמר לו והקימותי את בריתי אתך וגו'. ולא בקש רחמים על העולם. ירד המבול והכרית בני העולם. ולפיכך מי נח כתוב. מי נח ודאי. שבו היה תולה. על שלא בקש רחמים על העולם. מכאן אמר רבי יוסי מה זה שכתוב ויחל נח איש האדמה. ויחל. כמה דכתיב לא יחל דברו. שנעשה חול. איש האדמה. שבעבורו נכרתו בני העולם כיון שלא בקש רחמים עליהם. דבר אחר איש האדמה. שבזכותו נתקימה האדמה לאחר שנכרתו כולם מלפניו. שכתוב לא אוסיף לקלל עוד את האדמה וגו'.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ח עמוד א'

יד. באין לנח זכות אבות לא יכל להציל הדור

אמר רבי יהודה: אף על פי שצדיק היה נח. לא היה כדאי שהקדוש ברוך הוא יגין על העולם בשבילו. בוא וראה משה לא תלה הדבר בזכותו אלא בזכות אבות הראשונים. אבל נח לא היה לו במי לתלות הזכות כמו משה. אמר רבי יצחק אף על פי שכן כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא והקימותי את בריתי אתך. היה לו לבקש רחמים עליהם. והקרבן שהקריב אחר כך. היה לו להקריבו מקודם. פן ישכך הרוגו מן העולם. אמר רבי יהודה מה היה לו לעשות. הרי רשעי העולם היו מרגיזים לפני הקדוש ברוך הוא. והוא יקריב קרבן. אלא ודאי נח על עצמו היה מפחד. בשביל שלא תפגע בו המיתה בתוך רשעי העולם. שהיה רואה מעשיהם הרעים כל יום. ואיך שהיו מרגיזים לפני הקדוש ברוך הוא כל יום.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ז

טו. לא יקבל אדם אורח לביתו אם הוא חושד שהוא רשע

"וַיֹּאמֶר ה' לְנֹחַ בֵּא אִתָּהּ וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתְּבֹהַה". אמר רבי שמעון: למה בכל הכתובים נזכר אלקים. וכאן ה'. מה נשתנה כאן שנזכר ה' שם עליון של רחמים. אלא סוד הוא שלמדנו. אין דרך ארץ שתקבל אשה אורח אצלה אלא ברשות בעלה. אף כך נח בקש לכנוס בתיבה להתחבר עמה. ולא היה הדבר נאה עד שבעל התיבה יתן לו רשות לכנוס בה שכתוב^[ט] בא אתה וכל ביתך אל התיבה. ולפיכך כתוב כאן ה'. בעל התיבה. ואז נכנס נח ונתחבר עמה. וכן למדנו שאין לו לאורח רשות לכנוס לבית. אלא ברשות בעל הבית. זה שכתוב אחר כך ויבא נח וגו'. בוא וראה מה כתוב. כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. מכאן למדנו שלא יקבל אדם אורח בביתו. אם הוא חושד בו שהוא רשע. אלא אם עומד בעיניו לזכאי. שאינו חשוד בעיניו כלל. זה שכתוב: "בֵּא אִתָּהּ וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתְּבֹהַה". מה הטעם. לפי כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. ולמדנו שאם נותן רשות לו בלבדו. ואין נותן רשות לכל אותן הבאים עמו. אל יכניסם לבית. זה שכתוב בא אתה וכל ביתך אל התיבה. לכולם נתן רשות ליכנס. ומן הכתוב הזה אנו למדים סוד דרך ארץ. אמר רבי יהודה בזמן ההוא שנאבדו אותן הרשעים מן העולם. הביט הקדוש ברוך הוא על העולם ולא ראה מי שיגין עליו. ואפשר תאמר הרי נח שהיה לו להגין על דורו. [הרי ביארו שנח לא היה יכל להגין על עצמו. ולא ניצל אלא בשביל] להוציא ממנו תולדות לעולם. זה שכתוב כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. בדור הזה דוקא^[י] ר' יוסי אמר בדור הזה. זה שבח שלו. שהיה בתוך דור של רשעים. ונמצא כל כך איש צדיק תמים. כל שכן אם היה בדורו של משה. אבל לא היה יכל להגין על העולם. לפי שלא נמצאו עשרה זכאים בעולם. כמו שכתוב (בראשית י"ח): "אוּלַּי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים". ולא נמצא שם. אף כאן לא נמצאו עשרה. אלא הוא ושלושת בניו עם נשיהם. ולא היו עשרה.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"א עמוד ב'

טז. אף החיות והעופות השחיתו דרכיהם

"כִּי לַיָּמִים עוֹד שְׁבַעָה אֲנֹכִי מִמַּטֵּיר עַל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה". אמר רבי יהודה אלה מ' יום ומ' לילה מפני מה הם. אלא מ' יום להלקות רשעי העולם. וכתוב (דברים כ"ה): "אַרְבָּעִים יָפְנוּ לֹא יִסִּיף". כנגד ד' צדדי העולם. לכל אחד עשרה. לפי שהאדם מן ד' צדדי העולם נברא. ועל כן ומחיתי את כל היקום. ונצרך ארבעים להלקות ולמחות העולם.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"א עמוד ב'

טז. ענין הדבר הוא כנזכר לעיל שהתבה רמו על סידור השכינה הקדושה שנקראת אלהים. בחינת נקבה. והשם הוי"ה ב"ה רמו לעולם יותר גבוה שהוא בחינת זכר. ולפיכך כאן בנתינת רשות ליכנס לתבה כתוב כתוב ויאמר ה'. היינו בעל התבה המשפיע להשכינה הקדושה. יז. פי' בדור של רשעים היה הוא נחשב לצדיק.

זוהר תורה

זהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ח עמוד ב'

בשעת המבול גם החיות השחיתו את דרכיהם

ר' יוסי שאל לרבי שמעון ואמר לו. מה ראה הקדוש ברוך הוא להכרית כל חיות השדה ועופות השמים ושאר הבריות מה חטאו. אמר לו לפי שכתוב כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. כולם השחיתו דרכיהם. עזבו מיניהם והתדבקו במינים אחרים. בוא וראה אלה רשעי העולם גרמו כך לכל הבריות. ובקשו להכחיש מעשה בראשית. והם גרמו לכל הבריות להשחית דרכיהם כמו שהם השחיתו. אמר הקדוש ברוך הוא אתם מבקשים להכחיש מעשה ידי. אני אשלים רצון שלכם. ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה. אחזיר העולם למים כמו שהיה בתחלה מים במים. מכאן ולהלאה אעשה בריות אחרות בעולם כראוי להיות.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ה עמוד ב'

יז. כשנשלם לנח שש מאות שנה היה ראוי להכנס לתיבה

"וַיִּנְחַח בֶּן שָׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמְּבֹל הָיָה וְגו'". וכי למה בא חשבון הזה לדמנות. אלא אילו לא היה נח בן שש מאות שנה לא היה נכנס לתיבה ולא נתחבר עמה. כיון שנשתלם בשש מאות שנה אז נתחבר עמה^[ט] ועל כן מן היום שנתמלא חובתם של בני העולם. האריך להם הקדוש ברוך הוא עד שנשתלם נח בשש מאות שנה. ונשתלמה מדרגתו כראוי להיות^[י] והיה צדיק תמים. ואז נכנס לתיבה. והכל כדמיון שלמעלה^[כ] ולפיכך לא נאמר כבן שש מאות שנה^[כא].

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ח עמוד א'

יח. בשני דינים נידונו במבול - במים ובאש

"וַיָּבֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ אֶל הַתֵּבָה מִפְּנֵי מִי הַמְּבֹל". אמר רבי חייא: בוא וראה כאשר האדם חוטא לפני רבונו ומושך עצמו להרע בהסתר. הקדוש ברוך הוא עושה

זיו הזוהר

יח. מלבד הסוד יש לקרב הענין אל השכל שאז היה בן ת"ר שנה כמו בדורות הללו בן ס' שנה. וכיון שכן ס' שנה לזקנה כמו בן כן בן ת"ר אז לזקנה. ומי שלא פגם בריתו עד שהגיע לזקנה בטוח שלא יחטא עוד בזה. וע"כ ראוי הוא זה להקרא אז בשם צדיק ולזכות לדבקות השכינה.
 יט. היינו כראוי להיות במדרגת צדיק תמים בבירור שלא יפגם עוד בזה.
 כ. כי שש מאות שנה רמז על שש הספירות שספירה אחרונה היא יסוד צדיק.
 כא. פי' שאלו היה הכוונה רק על מספר השנים בלבד היה יכול לכתוב כבן שש מאות שנה. אבל יש כאן כוונה אחרת שנח היה במדרגת שש מאות שנה. היינו שהיה בבחינת יסוד צדיק שהופיע עליו אור ספירה הששית הנרמזת במספר שש מאות שנה כי מן חסד עד יסוד יש שש ספירות וכל ספירה כלולה מעשר ועשר מעשר בפרטיות. לכן בהשתלם ספירה הששית נשתלם המספר שש מאות שנה. ודע כי שנה"ג בימטריא ספירה.

בו דין בגלוי. וכאשר האדם מטהר עצמו. הקדוש ברוך הוא מסתיר אותו שלא יתראה ביום חרון אף ה'. שבודאי נצרך לו לאדם שלא יתראה לפני המשחית כאשר הוא שורה בעולם. שלא יסתכל בו. שהרי כל הנתראים לפניו יש לו רשות להשחיתם. וזהו שאמר רבי שמעון כל אדם בעל עין רעה. עין המשחית שורה עליו. והוא משחית העולם נקרא. ונצרך לו לאדם להשמר ממנו שלא יתקרב עמו כדי שלא ינזק. ואסור להתקרב עמו בגלוי. ולפיכך אם מאיש רע עין נצרך להשמר ממנו. מלפני מלאך המות על אחת כמה וכמה. ובשביל זה בקש הקדוש ברוך הוא לכסות לנח שיהיה נסתר מן העין. שלא יוכל רוח הטומאה לשלוט עליו. כדי שלא ינזק. זה שכתוב ויבא נח וגו' אל התבה. כמו שנתבאר בשביל שיהיה נסתר מן העין. מפני מי המבול. שהמים דחקו אותו.

דינם של בני המבול כדיני רשעים בגינם

אמר רבי יוסי ראה למלאך המות שהיה בא^[כ] ומשום זה נכנס לתיבה ונשמר בה שנים עשר חדשים. ולמה שנים עשר חדשים. נחלקו בזה ר' יצחק ור' יהודה. אחד אומר י"ב חדשים שכך הוא דינם של רשעים. ואחד אומר להשתלם במדרגת צדיק צריך י"ב מדרגות. שיהיה ראוי לצאת מן התבה^[כג] ר' יהודה אמר ו' חדשים נידונים במים. וששה חדשים באש. והרי כאן רק מים היה. ולמה י"ב חדשים. אמר לו ר' יוסי בשני דינים של גיהנם נידונו. במים ובאש. במים שהמים שירדו עליהם מלמעלה היו קרים כשלג. באש שהמים שיצאו מלמטה היו רותחין כאש. ועל כן בדין של גיהנם נידונו. באש ובמים עד שנכרתו מן העולם. ונח היה נסתר בתיבה ונעלם מן העין. והמשחית לא קרב אליו. והתיבה צפה על פני המים. כמו שכתוב וישאו את התבה ותרם מעל הארץ. ארבעים יום לקו. שכתוב ויהי המבול ארבעים יום וגו'. ובשאר הזמן של המבול נמחו מן העולם. זה שכתוב וימחו מן הארץ. וי להם לאותן הרשעים. שהרי לא יקומו להחיות עוד בעולם ולעמוד בדין. וימחו. כמו שכתוב שמם מחית לעולם ועד. שאפילו לעמוד בדין לא יקומו.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ח עמוד ב'

יט. הרשעים דחו את השכינה מן הארץ

"וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבֵה וַתָּרֵם מֵעַל הָאָרֶץ". ר' אבא פתח (תהלים נ"ז): **"רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים וגו'."** וי להם לרשעים שהם חוטאים ומרגיזים לרכונם בכל יום. ובחטאותם דוחים את השכינה מן הארץ. וגורמים שתסתלק מן העולם. והשכינה נקראת אלוקים. ועליה כתוב רומה על השמים אלקים. בוא וראה מה כתוב וישאו את התבה. שהיו דוחים אותה לחוץ^[כד].

זיו הזוהר

כב. והיינו מפני מי המבול כי המלאך המוות היה נקרא אז בשם מבול כנזכר לעיל.
כג. כיון שנח ותבה הם בבחינת יסוד ומלכות לכן בשביל קיום העולם אח"כ נצרך שתהיה התקשרות הזאת י"ב חדשים כנגד י"ב צירופי שם הוי"ה ב"ה.
כד. פ"י שהיו דוחים השכינה מעולם הזה כי לא יכלה לסבול תועבותיהם..

זוהר תורה

ותרם מעל הארץ. שלא שרתה בעולם ונסתלקה ממנו. וכאשר מסתלקת מהעולם הרי אין מי שישגיח בעולם. והדין שולט אז עליו. וכאשר נמחים רשעי העולם ומסתלקים מן העולם. מחזרת השכינה מדורה בזה העולם.

בהשמטות

כ. לחנוך וירד היו נשמות קדושות

"כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ מִכָּל אֲשֶׁר בְּחֶרְבָּה מֵתוּ". שאל ר' חייא לר' אבא. הרי אמרו שהנשמה אינה נכנסת באדם עד שמסתכל בעבודת הקדוש ברוך הוא. ואז נתנה לו הנשמה. ועוד אמרו שהנשמה היא קדושה ונאצלת מעליון שעל הכל. אם כן מה זה שאמר הכתוב כל אשר נשמת רוח חיים באפו וגוי. כיון שהיו להם נשמות הי' להם להנצל. לא ידע להשיב. באו ושאלו לר' אלעזר בר' שמעון. אמר להם כך הוא. והמקרא הזה מוכיח כן. שכך אמר אבי. כי כאשר בא המבול לא היה אדם שיעשה הקדוש ברוך הוא חסד בזכותו אלא נת. וזכותו לא היה אלא להגן עליהם ועל בני ביתיהם. שלא היתה זכותו כל כך להגן על כל הדור. ואלה מן הקדמונים שהיו צדיקים. כגון חנוך ירד שהיו להם נשמות קדושות. והיו ראויים שיעשה הקדוש ברוך הוא חסד בזכותם. בחרבה מתו כבר. וזהו שאמר כל אשר נשמת רוח חיים באפיו. אלה שנשמות קדושות היו בהם. ואל תאמר שעל אותן שהיו בזמן המבול נאמר. אלא על אלה שהיו מקודם. ולפיכך בא הכתוב ואומר מכל אשר בחרבה. מתו^[כח].

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ט עמוד א'

כא. גם השרים המושלים הממונים על הארץ נמחו במבול

"וַיִּמַח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְגו'". אמר רבי אבא: את כל - לרבות כל אותן השרים המושלים שממונים על הארץ. וזה הוא היקום אשר על פני האדמה. שכאשר עושה הקדוש ברוך הוא דין בבני העולם. מעביר לאותן השרים הממונים עליהם בתחלה. ואחר כך לאותן היושבים תחת כנפיהם. שכתוב (ישעיה כ"ד): **"יִפְקֹד ה' עַל צָבָא הַמְרוֹם בְּמְרוֹם"**. ואחר כך ועל מלכי האדמה על האדמה. ואיך מעבירים מלפניו. אלא שמעבירים באש האוכלת. זה שכתוב (דברים ד'): **"כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא אֵל קָנָא"**. אש האוכלת אש^[כח] והיקום ההוא שעליהם העביר באש. ולאלה היושבים תחתיהם במים. ולפיכך כתוב וימח את כל היקום אשר על פני האדמה. ואחר כך מאדם ועד בהמה ועד רמש ועד עוף

זיו הזוהר

כה. וכך יפורש הכתוב מכל אשר בחרבה. אלה הצדיקים בעלי הנשמות שהיו בזמן החרבה מתו בחרבה קודם המבול. ולא נשאר גם אחד מהם שיוכל להגן על דור המבול.
כו. פי' שהמלאכים שהם של אש מתבטלים במציאות בהאש אכלה של ה' אלהיך. וזהו העברתם ועונשם. וכמו שאנו רואים אם יתקרב שלהבת קטן של נר דולק אל להבה גדולה ידלג שלהבת הקטן לתוך הלהב

השמים. וימחו מן הארץ. כל הנמצאים למטה. וימחו מן הארץ. נמחו מן הכל.
כב. הקדוש ברוך הוא עתיד להחיות המתים לבנות מעצם אחד את כל הגוף ויתגלגלו לארץ ישראל

בוא וראה בזמן ההוא שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים. כל המתים שיהיו נמצאים בשאר ארצות העמים. הקדוש ברוך הוא יברא להם גופות כראוי. שהרי עצם אחד שנשאר בו באדם תחת האדמה. עצם ההוא יהיה נעשה כשאור בעיסה. ועליו יבנה הקדוש ברוך הוא לכל הגוף. ולא יתן להם הקדוש ברוך הוא נשמות אלא בארץ ישראל. שכתוב (יחזקאל ל"ז): **"הֲנֵה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם וְהֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל"**. שיתגלגלו שמה תחת הארץ. ואחר כך מה כתוב. ונתתי רוחי בכם וחייתם וגו'. שהרי בארץ ישראל יקבלו הנשמות כל אלה בני העולם. מלבד אותן שנטמאו וטמאו את הארץ^[כז]. באלה כתוב וימחו מן הארץ. מן הארץ דוקא^[כח] ואף על פי שהקשו ונחלקו הקדמונים על זה. כי משמעות וימחו היא כמו שכתוב ימחו מספר חיים. אמר לו ר' שמעון ודאי אין להם חלק לעולם הבא. שכתוב וימחו מן הארץ. וכתוב לעולם יירשו ארץ^[כט]. אבל יקומו בדין. ועליהם כתוב ורבים מישני אדמת עפר יקיצו. אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם. וישאר אך נח. אמר רבי אבא אך למעט שלא נשארו בעולם מלבד נח ושהיו עמו בתיבה. ר' יוסי אמר פסח היה נח^[ל] שהכישו ארי בתיבה. כמו שנתבאר.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ט עמוד א'

כג. נזכר שמו של נח רק אחרי שנעשה הדין

"וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וּגְוִי". אמר רבי שמעון: בוא וראה בזמן שהדין נעשה לא כתוב בו זכירה. כיון שנעשה הדין ונאבדו רשעי העולם. אז כתוב בו זכירה. שהרי כאשר הדין שורה בעולם אין היחוד שלמעלה נמצא^[לא] והמשחית שורה על העולם. כיון שנתבטל הדין ונשתכך הרוגז. חוזר הכל למקומו. ולפיכך כתוב כאן ויזכר אלקים את נח. היינו ששורה בו בחינת זכור. כיון שנח איש צדיק כתוב בו^[לב]. אמר רבי יהודה נח כאשר היה בתיבה נתיירא אולי לא יזכירנו הקדוש ברוך הוא לעולם. וכיון שנעשה הדין ונאבדו רשעי העולם. אז מה כתוב. ויזכר אלקים את נח^[לג].

זיו הזוהר

- הגדול ותכבה הנר.
- זו. בהשחתת זרע.
- כח. היינו ארץ ישראל שלא יזכו להתגלגל שם ולעמד שם בתחיה.
- כט. רמז לארץ העליונה ארץ חיים הנצחיים. וכן כאן וימחו מן הארץ היינו מן ארץ החיים הנצחיים.
- ל. דורש אך נח מלשון הכאה שנשאר מוכה כמו ואך אותו בדבר.
- לא. זכירה מרמז על התיחדות העולמות להשפעת שפע.
- לב. לכן היה בכח לעורר יחוד העולמות.
- לג. פי' שנתקשרה השכינה בספירות העליונות לקבלת השפע הנצרכת לקיום העולם הזה. ואת נח כמו

כד. בזמן דין לא טוב לאדם להזכיר את עצמו שנזכרים עוונותיו

ר' אלעזר אומר בוא וראה בזמן שהדין שורה בעולם. לא נצרך לו לאדם שיהיה נזכר שמו למעלה. שהרי אם נזכר שמו יזכרו חטאיו ויבואו להשגיח בו. מנין שכך הוא משונמית. שיום שהוא יום טוב של ראש השנה היה. והקדוש ברוך הוא דן אז את העולם. ואז אמר לו אלישע (מלכים ב'): **"הִישׁ לְדַבֵּר לְךָ אֶל הַמֶּלֶךְ"**. זה הקדוש ברוך הוא שנקרא אז מלך. מלך הקדוש. מלך המשפט. ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. אינני רוצה שיזכרו אותי וישגיחו בי. אלא בתוך עמי. מי שמכניס ראשו בין העם. אין משגיחים עליו. לדון אותו לרע. לפיכך אמרה בתוך עמי. בוא וראה נח בזמן שהרוגו היה שורה בעולם לא נזכר. כיון שהדין נתבטל מה כתוב. ויזכר אלקים את נח. עתה נזכר שמו. דבר אחר ויזכר אלקים את נח. היינו על דרך הכתוב ואזכר את בריתי^[לד].

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ט עמוד ב'

כה. העולה באה לכפר על הרהור הלב

"וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וְגו'." ויבן נח מזבח - זה הוא המזבח שהקריב בו אדם הראשון. נח למה הקריב עולה. שהרי עולה באה רק בשביל הרהור הלב. ונח במה חטא. אלא נח היה מהרהר ואמר. הרי הקדוש ברוך הוא גזר דין על העולם שיחרב. אפשר מפני שהציל אותי נפקע כל זכות ממני. ולא נשאר לי זכות בעולם. מיד ויבן נח מזבח לה'. מזבח ההוא שהקריב בו אדם הראשון היה. אם כן למה ויבן^[לה] אלא לפי שרשעי עולם גרמו שלא עמד המזבח במקומו. וכיון שבא נח כתוב בו ויבן^[לו].

השמטות

הקב"ה ביקש מנח שיבקש רחמים על דורו שלא יאבדו במבול

למדנו כאשר יצא נח מן התיבה. וראה איך שנחרב העולם. התחיל לבכות לפני השמים ואמר. רבון כל העולמים הרי נקראת רחום וחנון. היה לך לרחם על מעשי ידיך. השיב לו הקדוש ברוך הוא ואמר. רועה שוטה. עכשו אתה אומר כך. למה לא אמרת כך בשעה שאמרתי לך. כי אותך ראיתי צדיק לפני וגו'. ואחר כך הנני מביא את המבול מים. ואחר כך עשה לך תיבת עצי גפר. כל כך עכבתי ואמרתי לך. לבעבור שתבקש רחמים על העולם. ומאז ששמעת שאתה תנצל בתיבה. לא נכנס בלבך לבקש רחמים על ישוב העולם. ועשית תיבה ונצלת. ועתה שנאבד העולם פתחת פיך לדבר לפני בקשות ותחנונים. כיון שראה נח כך. הקריב קרבנות ועולות. שכתוב ויקח מכל הבהמה הטהורה וגו' ויעל עולות.

זיו הזוהר

עם נח. שמרמז על ספירת יסוד צדיק. ואלהים זו השכינה. והיינו היחוד. לד. היינו כנזכר לעיל שמרמז על היחוד וההתקשרות יסוד צדיק שנקרא ג"כ את הברית עם השכינה הקדושה. לה. הלא עמד מוכן מכבר. לו. פי' שהעמידו במקום הראוי לו נגד שער השמים.

זהר ח"א פרשת נח - דף סז ע"ב

כו. מדוע לא בקש נח רחמים על דורו?

אמר רבי יהושע מה ראה נח שלא בקש רחמים על דורו. שחשב בלבו פן לא ינצל. שכתוב כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. כלומר לפי ערך הדור הזה. ולפיכך לא בקש רחמים עליהם. אמר רבי אלעזר אפילו כך היה לו לבקש רחמים על העולם. לפי שטוב לפני הקדוש ברוך הוא מי שימליץ טוב על בניו. מנין. מגדעון בן יואש. שלא היה צדיק ולא צדיק בן צדיק. ובשביל שאמר טוב על ישראל. אמר לו הקדוש ברוך הוא (שופטים ו): "לך בכחך זה והושעת את ישראל מיד מדין". מה בכחך זה. היינו מה שהמלצת טוב על בני.

זהר חלק א' פרשת נח - דף ע' עמוד ב'

כז. בשעה שהקריב נח הקרבן לה' יצאה הארץ מן הטומאה

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל לְבוֹ לֹא אֶסְפֵּךְ לְקַלְל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם". אמר רבי חזקיה מה זה לא אוסיף^[ז]. אמר רבי ייסא: כך שמעתי מר' שמעון שאמר. כל זמן שהאש שלמעלה מוסיף להגביר העשן. שהוא הדין שלמטה. מגביר הרוגז ומכלה הכל. לפי שכאשר יוצא האש אין לו הפסק עד שנגמר עונש הדין. וכאשר הדין שלמטה לא נתוסף להתגבר בדין שלמעלה. עושה הדין ופוסק. ואין נגמר עונש הדין לכלות. ולפיכך כתוב לא אוסיף. שלא אוסיף ליתן תוספת להגביר הדין שלמטה. אמר העלם ההוא שמעתי. לפי שכתוב ארורה האדמה בעבורך. שאז באותה שעה שנתקלה הארץ בעבור חטא אדם. נתנה רשות שישלט עליה נחש הרע ההוא. שהוא משחית העולם ומכלה בני העולם. ומיום ההוא שהקריב נח קרבן וירח אותו הקדוש ברוך הוא. נתנה רשות לארץ לצאת מתחת נחש ההוא. ויצאה מן הטומאה. ועל כן מקריבים ישראל קרבן להקדוש ברוך הוא. כדי להאיר פני הארץ^[ח] אמר רבי חזקיה כך הוא. וזאת היה תולה עד שעמדו ישראל על הר סיני.

זהר חלק א' פרשת נח - דף ע' עמוד ב'

כח. בעל הבית יכניס והאשה תרשה לצאת

"וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וְגו'". אמר רבי אבא: בוא וראה מה כתוב בתחלה. ויאמר ה' לנח בא אתה ולכל ביתך אל התבה. כמו שנתבאר לבעל התבה נתן לו רשות ליכנס^[ט]. אחר כך אמרה לו עקרת הבית לצאת. מתחלה נכנס ברשות בעלה. לבסוף יצא ברשות האשה. מכאן למדנו שבעל הבית יכניס והאשה תרשה לצאת. זה שכתוב: "וַיִּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר - צֵא מִן הַתְּבֵה אִתָּה וְאִשְׁתְּךָ"^[י] שהרשות ניתנה בידה שתאמר אל

זוהר תורה

לו. שהיה די לכתוב לא אקלל עוד.

לח. היינו כדי להמשיך אור השפע לעולם הזה באמצעות השכינה הקדושה.

לט. כנזכר לעיל שלפיכך כתוב בביאת התבה השם הוי"ה ב"ה ורלא השם אלהים.

מ. כי אלהים היינו השכינה הקדושה.

זהר תורה

האורח לצאת. ולא להכניסו. כיון שיצא נתן מתנות יקרות ביד בעלה. שיתן לאשתו ולשמה בה. ולהרבות לה אהבה בבעלה. זה שכתוב ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה וגו' ויעל עלת במזבח^[א] אלה המתנות שנתן ביד בעלה ליתן לאשתו. בשביל להרבות לה אהבה בבעלה. ומכאן למדנו דרך ארץ לאורח. שיתן מתנות ביד בעלה עבור אשתו ולא יתן הוא בידה. כמו שכתוב ויבן נח מזבח לה' וגו' ויעל עלת במזבח. הקרבן הקריב לבחינת זכור להרבות לה אהבה בבעלה. אחר כך היא ברכה אותו. זה שכתוב ויברך אלקים את נח וגו'.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע' עמוד א'

כט. כיון שחטאו בני האדם נשתנו צורותיהם ופחדו מחית השדה

"וּמִוֹרְאֵכֶם וְחַתְכֶם יְהִי עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ". אמר רבי אבא: בוא וראה בתחלה כתוב בצלם אלקים עשה את האדם. וכתוב בדמות אלקים עשה אתו. כיון שחטאו נשתנו צורותיהם מאותה צורה העליונה. ונהפכו האנשים לפחד מפני חית השדה. בתחלה כל בריות שבעולם כאשר נשאו עיניהם וראו צורה קדושה העליונה. זעו ופחדו מפניה. כיון שחטאו נהפכו צורותיהם בעיני החיות לצורה אחרת. ועל כן נהפך שהאנשים זעו ופחדו מלפני שאר בריות. ובוא וראה כל אותן האנשים שאין חוטאים לפני רבונם. ואין עוברים על מצות התורה. זיו הצורה שלהם לא נשתנה ממראה הצורה העליונה. וכל בריות שבעולם זעים ומפחדים מפניהם. ובשעה שהאנשים עוברים על דברי התורה. נחלפת הצורה שלהם. וכולם זעים ומפחדים מפני בריות אחרות. לפי שנחלפה צורה העליונה ונעברה מהם. ואז שולטים בהם חית השדה. שהרי אין רואים בהם צורה עליונה ההיא כראוי. ועל כן עתה כיון שהעולם נתחדש כמקדם. ברכם בברכה זו ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ. מכאן ולהלאה יהיה לכם צורות אנשים. והשליטים על כולם. כמו שכתוב וכל דגי הים בידכם נתנו. אפילו דגי הים. ר' חייא אמר בידכם נתנו. מקודם לזה^[ב] שכאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם מסר כולם בידם. שכתוב ורדו בדגת הים ובעוף השמים וגו'.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"א עמוד א'

ל. בברכות כלל זכרים ונקבות ביחד

"וְאַתֶּם פְּרוּ וַרְבוּ וגו'". באלה הברכות לא נזכרו הנקבות. שכתוב ויברך אלקים את נח ואת בניו. אבל להנקבות לא אמר הכתוב. אמר רבי שמעון ואתם. כולל זכרים ונקבות

זיו הזוהר

מא. בזה יובן למה כתוב בפסוק הזה מזבח לה' ולא כתוב אלהים. והקרבנות על דרך משל כמו מתנות. **מב.** יתרץ בזה ב' תיבות בידכם נתנו שהן מיותרות. וגם שאין להם התקשרות במה שכתוב קודם ובכל דגי הים ולא כתוב וכל דגי הים ולכן יאמר כי בידכם ניתנו פי' מכבר קודם לזה. וטעם הפסוק כך הוא. מוראכם וחתכם יהיה גם ובכל דגי הים אשר בידכם נתנו מכבר. ונתקלקל זאת בחטא דור המבול. עתה תחזור לכם זאת כבראשונה.

ביחד. ועוד ויברך אלקים את נח. לרבות אשתו. ואת בניו. לרבות נשים שלהם. ולפיכך כתוב ואתם פרו ורבו לעשות תולדות. מכאן ולהלאה שרצו בארץ. וכאן נתן להם הקדוש ברוך הוא שבע מצוות התורה. להם ולכל הבאים אחריהם. עד שעמדו ישראל בהר סיני. ונתנה להם כל מצוות התורה ביחד.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"א עמוד ב'

לא. כשיצאו ישראל מן הגלות עתיד הקשת להתקשט בגונים מאירים ולהאיר לעולם ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם את קשתי נתתי בענן וגו'.
נתתי מקודם לזה [ap].

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ב עמוד א'

בעת שיראה הקשת בגוונים מאירים - אז תצפה למשיח

אמר רבי יהודה: זה הקשת הנראה בעולם בסוד עליון קים. וכאשר יצאו ישראל מן הגלות. עתיד זה הקשת להתקשט בגונו. ככלה זו שמתקשטת לבעלה. והרי אמרו לא תצפה לרגלי המשיח. עד שיתראה זה הקשת בעולם. מתקשט בגונים מאירים ויאיר לעולם. ואז תצפה לו למשיח. מנין שכתוב וראיתיה לזכור ברית עולם. ועתה שנראה הקשת בגונים חשוכים. נראה לזכר שלא יבא מבול. אבל בזמן ההוא שיתראה בגונים מאירים. ומתקשט בתקון ככלה שמתקשטת לבעלה. ואז לזכור ברית עולם. שיזכר הקדוש ברוך הוא לברית הזו שהוא בגלות ויקים לו מעפר.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ב עמוד ב'

לב. בני בניו של נח לא יצאו מן התבה

"ויהיו בני נח היצאים מן התבה". אמר רבי אלעזר: כיון שכתוב ויהיו בני נח. למה אמר היוצאים מן התבה. וכי בנים אחרים היו לו שלא יצאו מן התבה. אמר לו ר' אבא הן. שהרי אחר כך הולידו בניו בנים. שכתוב ואלה תולדות שם וגו'. והם לא יצאו מן התבה. ולפיכך כתוב היוצאים מן התבה שם חם ויפת.

זיו הזוהר

מג. יתרץ בזה קושית החוקרים הלא הקשת הוא ענין טבעי מתחלת הבריאה ממה שקרני אור השמש נשברות בתוך עב הענן המלא מים בשעה שעומד מול השמש. ולכן יאמר כי נתתי משמעותו מכבר ואין זה דבר חדש. רק שנתחדש שהקשת יהיה סימן לעולם שלא יהיה מבול. וטעם הפסוק כך הוא. את קשתי נתתי בענן מכבר. מעתה לא יתראה עוד על פי מקרה כמקדם אלא שיתראה על פי כונה מיוחדת לאות לעולם שכאשר והיה בענני ענן על הארץ. פי' שהדור יהיה ראוי להביא עליהם מבול. אז ונראתה הקשת בענן על פי השגחת הבורא. שסיבב להעמיד עב הענן מול השמש למען יתראה בו הקשת כדי להראות לעולם שרק בשביל השבועה אינו מביא מבול עליהם. ויתנו לב להטיב מעשיהם.

זוהר תורה

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ג עמוד א'

לג. כנען הביא קללות לעולם

"וְחָם הוּא אָבִי כְנַעַן". אמר רבי שמעון: זה פסולת הזהב הנופל תחת כור הזהב^[טז] התעוררת רוח הטומאה של נחש הקדמוני. ולפיכך מזכיר ואומר וחס הוא אבי כנען. שהביא קללות על העולם. כנען הוא שנתקלל. כנען הוא שהחשיך פני הבריות. ולפיכך לא יצא מתוך הכלל של כולם אלא זה. שכתוב וחס הוא אבי כנען. זה שהחשיך את העולם. ולא כתוב בכלל זה ושם הוא אבי כך. או יפת הוא אבי כך. אלא מיד קפץ ואמר וחס הוא אבי כנען ודאי. ועל כן כאשר בא אברהם מה כתוב. ויעבר אברם בארץ וגו' והכנעני אז בארץ. שעוד לא היה הקיום של האבות. ולא באו בני ישראל בעולם. שיצא משם שם כנען ויכנס שם עליון הקדוש. כאשר היו ישראל זכאים נקראת הארץ על שם זה ארץ ישראל. כאשר לא זכו נקראת הארץ על שם אחר ארץ כנען. ועל כן כתוב ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. שהוא הביא קללות על העולם. ובנחש מה כתוב. ארור אתה מכל הבהמה. זהו שכתוב עבד עבדים.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ג עמוד א'

לד. רצה נח לחקור בחטא אדם הראשון ולא יכל

"וַיִּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיִּטַע כֶּרֶם". ר' יהודה ור' יוסי. אחד אמר - מגן עדן נשלח הענף ונטעה כאן. ואחד אמר - בארץ ישראל היה הענף ועקרה ונטעה. ובאותו היום עשה פירות ויצץ פרחים וענבים. וסחט אותם ושתה מן היין ונשתכר. רבי שמעון אמר סוד של חכמה יש כאן במקרא הזה. כאשר בא נח לחקור בחטא ההוא שחקר אדם הראשון. לא להתדבק בו אלא להבין ולתקן העולם. ולא יכל. סחט ענבים לחקור בכרם ההוא^[טז] כיון שהגיע שמה. אז וישכר ויתגל. ולא היה לו כח לעמד. ולפיכך ויתגל. נתגלה פרצה של העולם שהיה סתום. בתוך אהלה כתוב בה"א. ועל זה כתוב (משלי ה'): **"וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָה"**. בתוך אהלה של כרם ההוא. כדמיון זה בני אהרן. שלמדנו שתויי יין היו. וכי מי נתן

זיו הזוהר

מד. ידוע שזהב רמז על גבורה ודין והיינו שורש חם. וכנען שיצא ממנו הוא הסיג והפסולת של הזהב. והיינו מותרות דין הקשה שורש נחש הקדמוני.

מה. כרם הזה היינו חכמות חיזוניות כגון כשפים וחקירה הנקראת פילאזאפיה. שכל זה מתעה לאדם מדרך האמונה הטהורה בבורא יחיד ומביאתו לידי כפירה. ויש להבין הסוד של משל סחיטת הענבים. דהנה משקה היין הוא דבר שנעשה מאליו ומתפתח לאט לאט על ידי כח התסיסה. ואין דומה כלל הנוזל מן הענבים להיין שנתפתח אחר כך מן נזילת הענבים ממילא מעצמו. והוא שנברא מן מעצמו מן דבר אחר הפחות ממנו בכח דרך הטבע. והנמשל הוא חכמת החקירה שיש חוקרים המכחישים בבריאת העולם על ידי בורא יחיד ולהג בפיהם שכל דבר נברא מעצמו בכח הטבע מן דבר הפחות ממנו במעלה והתפתח העולם מעט מעט לאט לאט דבר מדבר במשר רבבות אלפי שנים. ויש מן החוקרים שנפלו לטעות המביא לידי גיחוך כאשר שהאדם התפתח מן קוף וקוף מן כלב וכלב מן חתול וחתול מן עכבר ועוד כדומה לשטותים כאלה. והענין של וישכר ויתגל היינו שנכשל בחכמות ההן ונפל מן האמונה הטהורה.

להם יין במקום ההוא לשתות. אפשר תעלה על דעתך שמחוצפים היו ונשתכרו עם יין. אינו כן. אלא ודאי מיין ההוא נשתכרו^[מ] שכתוב (ויקרא י'): "וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי ה' אֱשׁ זָרָה". כתוב כאן אש זרה. וכתוב שם (משלי ז'): "לְשֹׁמְרֵי מֵאֲשֶׁה זָרָה". והכל ענין אחד. וכן כדמיון זה וישת מן היין וישכר ויתגל. ועל זה נתעורר חם אבי כנען כמו שנתבאר. וניתן מקום לכנען לשלוט. ומה שהיה הצדיק הזה בסוד בחינת הברית סרסו. ותניא שהעביר ממנו יסוד ההוא. ולפיכך אמר ארור כנען. שהרי קללות נתעוררו בתחלה על ידו בעולם. כמו שכתוב ארור אתה מכל הבהמה וגו'. הכל יתוקן לעתיד לבוא. והוא לא יתוקן. כולם יצאו לחירות והוא לא יצא. וזה סוד לאותן היודעים דרכי ושבילי התורה.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ג עמוד ב'

לה. נמרוד קבל את גבורתו מכך שלבש את בגדי אדם הראשון

"הוא הִיָּה גִבּוֹר צֵיד לִפְנֵי ה' וגו'". בוא וראה הוא היה גבור תקיף. בגדי אדם הראשון היה נלבש. והיה יודע לצוד ציד הבריות בהם. אמר ר' אלעזר: נמרוד היה מפתה לבריות ללכת אחרי עבודת אלילים. והיה שולט בכח אותן הבגדים ונצח לבני העולם. והיה אומר שהוא המושל בעולם. והשתחוו אליו האנשים. ולמה נקרא שמו נמרוד. שמרד במלך העליון שלמעלה. שמרד בעליונים ומרד בתחתונים. באותן הבגדים היה מושל על כל בני העולם ומלך בהם. מרד ברבונו ואמר שהוא המושל בעולם. והיה מפתה לבריות אחריו. עד שהמשיך האנשים להתרחק מן עבודת רבון העולם. אמר רבי שמעון באלה הבגדים ידעו החברים סוד עליון.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ד עמוד ב'

לו. מצאו בקעה ומשם לקחו בלבבם לעקור האמונה

"וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׂפָה אַחַת וּדְבָרִים אַחָדִים". אמר רבי שמעון: הרי אז היה העולם ביסוד ועיקר ושורש אחד ואמונה אחת בהקדוש ברוך הוא בלבדו. מה כתוב. ויהי בנסעם מקדם. מקדמונו ועקרו של העולם שהיא אמונת הכל. וימצאו בקעה. מציאה מצאו ויצאו בה מתחת האמונה העליונה. בוא וראה נמרוד מה כתוב בו. ותהי ראשית ממלכתו בכל.

זוהר תורה

זוהר תורה פרשת נח - זיו הזוהר

שהרי משם לקח להתדבק ברשות אחר^[1] וכאן כתוב: **"וַיִּמְצְאוּ בְקַעָה בְּאֶרֶץ שְׁנַעֲרַ" משם לקחו בלבבם לצאת מרשות עליון לרשות אחר.**

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ה עמוד א'

לז. דור ההפלגה בחכמה של רשעות באו

"וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה נִבְנֶה לָנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בְּשִׁמַּיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם". אמר רבי אבא: שטות לקחו בלבבם. אבל בחכמה של רשעות באו. כדי לצאת מרשות עליון לרשות אחר. ולהחליף כבודו בכבוד קל נכר. ונתגלה להם מקום ממשלה זו. הנאחזת בתוך תהום הים^[2] אמרו הרי מקום לשבת ולחזק הלב ליהנות בו התחתונים^[3] מיד אמרו הבה נבנה לנו עיר. נתקן במקום זה עיר ומגדל. ונעשה לנו שם. מקום זה יהיה לנו לאלקים ולא אחר. ונבנה במקום זה עיר ומגדל. למה לנו לעלות לממשלה גבוה שלא נוכל ליהנות ממנה. הרי כאן מקום מתוקן. ונעשה לנו שם. אלקים לעבדו שם. פן נפוץ לשרים אחרים ונתפור לצדדי העולם.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ה עמוד א'

לח. השכינה ירדה לארץ להשגיח בדין

"וַיֵּרֶד ה' לְרֹאֵת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמִּגְדָּל". זהו אחד מאותן עשרה פעמים שירדה השכינה לארץ. אבל מה זה לראות. וכי לא היה יודע מקודם לזה. אלא לראות להשגיח בדין. כמו שכתוב (שמות ה'): **"יֵרָא ה' עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט".** את העיר ואת המגדל. כאן צריך להבין שהרי לא כתוב לראות את בני האדם. אלא לראות את העיר ואת המגדל. למה כך. אלא בזמן שמשגיח הקדוש ברוך הוא בדין. בתחלה משגיח במדרגה העליונה. ואחר כך במדרגה התחתונה. בתחלה בעליונים ואחר כך בתחתונים. ולפי שענין המגדל נוגע למעלה. השגחה במה שלמעלה היתה בתחלה^[4] שכתוב לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם. מה בני האדם. בניו של אדם הראשון שמרד ברבונו וגרם מיתה לעולם. אשר בנו בני האדם. בנין ודאי אמרו ובקשו לבנות למעלה^[5].

זוהר תורה

מז. פירוש ברשות שליטת השר שבשמים שעל ארץ בבל. שזה השר היה אז מושל בכיפה בין שבעים שרים שעל שבעים אומות. וכן היה נמרד מושל בכיפה למטה על הארץ. וכמו שנמרד חשב שהשר שלו בשמים הוא המושל והמנהיג לכל העולם. כן גם דור ההפלגה חשבו כשראו גדולת זה השר בשמים. לפיכך בקשו להתקשר במציאה זו שמצאו. וחשבו שעל ידי זה יצאו מרשות הבורא העליון להיות חפשי במעשיהם לעשות מה שירצו כפי שרירות לבם.

מח. מקום אחיזת הטומאה נקרא תהומא דימא או שיפולי דימא.

מט. כפי שרירות לבם בלי עול עבודה לרבון העולמיים.

נ. להכניע מקודם בשמים לזה השר שבקשו לעשות אלוה.

נא. למעלה בשמים לעבוד לזה השר בשם אלוה.

זוהר חלק ב' פרשת בא - דף ל"ג עמוד ב'

השטן אינו נאמן להעיד בדינם של רבים

ועוד אמר רבי אבא כאן מובן במה שלמדנו שזה מלך זקן וכסיל. יורד ומסית. עולה ומקטרג. שהוא יכול לקטרג לאדם. מה הטעם. לפי שהוא נאמן על מעשי האנשים. אבל בוא וראה שכך הוא בדינו של יחיד. אבל בדינו של העולם כתוב וירד ה' לראות. וכתוב (בראשית י"ח): **"אֲרָדָה נָא וְאֶרְאֶה"**. שלא ניתן להאמין. אלא שהדבר ביד הקדוש ברוך הוא בלבדו. שאינו רוצה להאביד העולם על פי המקטרג. שחשקות שלו היא תמיד להשחית. מנין שכתוב (איוב כ"ח): **"קֶץ שָׁם לַחֲשֵׁךְ וְלִכְלַ תְּכַלִּית הוּא חוֹקֶר"**. להשחית הכל הוא חוקר.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ה עמוד א'

שטותם של דור ההפלה למרוד בהקדוש ברוך הוא

ר' יצחק היה יושב לפני רבי שמעון. אמר לו מה ראו אלה שעשו שטות זה למרוד בו בהקדוש ברוך הוא. וכולם בעצה אחת עמדו בזה. אמר לו הרי אמרו שכתוב ויהי בנסעם מקדם. שנסעו מלמעלה למטה. נסעו מארץ ישראל וירדו לבלב. אמרו הרי כאן המקום להתדבק בו. נעשה לנו שם וגו'. ויתדבק העזר שלמטה במקום הזה. בשביל שכאשר יבא דין לשרות בעולם. הרי מקום זה יהיה כנגדו^[א] ומכאן יהנה העולם ויהיה ניזון. שהרי למעלה צמצום הוא שיהיה ניזון העולם ממנו^[ב] ולא עוד אלא שנעלה לרקיע ונלחם עמו מלחמה. שלא ירד עוד מבול בעולם כבתחלה.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ה עמוד ב'

לט. החיל של למעלה אין יודעים ואין מכירים רק לשון הקודש

"וַיֹּאמֶר ה' הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אֶחַת לְכֻלָּם". מפני שכולם יחד באחדות. כולם יעשו ויצלחו במעשיהם. תפזרנה המדרגות כל אחת לצד שלה. ובשביל זה יתפזרו כל אלה שלמטה. מה כתוב ויפץ ה' אותם משם. ואפשר תשאל לשונם למה נתבלבל. אלא מפני שכולם היו מדברים בלשון הקודש. לשון ההוא היה עוזר להם. לפי שבמעשה ובדבור הפה תלויים ענינים האלה שתתדבק בהם כונת הלב. ובזה עשו עזר למקום ההוא שבקשו להקים^[ג].

ועל כן נתבלבל לשונם שלא יוכלו לחזק רצונם בכח לשון הקודש. כיון שנחלף לשונם לא הצליחו במעשה הזה. לפי שהחיל שלמעלה אין יודעים ואין מכירים רק לשון הקודש. כל חילות השמים מכירים בו ומתחזקים בו. ולשון אחר אין יודעים ואין מכירים בו. ועל כן

זיו הזוהר

נב. כל כך טעו לחשוב שזה השר יש לו כח להגן על עובדיו מפני הדין של רשות העליון.
נג. ענין הדוחק והצמצום בהשפעת השפע למעלה ברשות הקדושה הוא מה שהשפע צריכה להמשך לעולם הזה לפי ערך כשרון מעשי התחתונים.
נד. שבקשו להקים בכח פיהם אל זר ואל נכר בשמים.

זוהר תורה

דור הפלגה כיון שנתבלבל לשונם. מיד ויחדלו לבנות העיר. שהרי נשבר כחם. ולא יכלו לעשות עוד כלום בהרצון שלהם.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ה עמוד ב'

דור ההפלגה מצאו סודות מחכמת הקדמונים

ר' חייא אמר בוא וראה מה כתוב ויהי בנסעם מקדם, מה מקדם, מקדמונו של עולם, וימצאו, ויראו צריך לומר, מה וימצאו, אלא מציאה מצאו שם מן הסודות של חכמת הקדמונים, שהיה נשמר שם מן בני המבול, ובחכמה זו עמלו לעשות המעשה שעשו למרוד בו בהקדוש ברוך הוא, והיו אומרים בפה ועשו מעשה^[נח] הן עם אחד ושפה אחת לכולם. לפי שהם בלב אחד ורצון אחד ומדברים בלשון הקודש. עתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות. ואין מי שימנע מעשה שלהם. ומה בשביל שהיו ברצון ולב אחד ומדברים בלשון הקודש כתוב. לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות. והדין שלמעלה לא יוכל לשלוט בהם. אנחנו החברים העוסקים בתורה. ואנחנו בלב אחד ורצון אחד. על אחת כמה וכמה.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ז עמוד ב'

מ. הרן נשרף ביום שהשליכו את אברהם לאור כשדים

"וַיִּמַת הָרָן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו וְגו'". אמר רבי יוסי: מה משמיענו כאן. אלא שעד יום ההוא לא היה אדם מת בחיי אביו מלבד זה. וכאשר נשלך אברם לאש נהרג הרן. ומפני זה יצאו משם. מי הרג לו להרן. אלא כיון שהשליכו לאברם באור כשדים. נתגלה עליו הקדוש ברוך הוא והצילו. והיה הרן אחיו עומד שם. אמרו הכשדים בשביל זכות הרן ניצל. מיד יצאה שלהבת אש ושרפה את הרן. זה שכתוב וימת הרן על פני תרח אביו. ויש אומרים שהכשדים אמרו אפשר אין אש שולט בזרעו של תרח. נשליך להרן באש. ואם לא ישרף נדע בודאי שאין אש שולט בזרעו. מיד השליכו להרן באש ונשרף. והיה תרח אביו עומד שם. זה שכתוב וימת הרן על פני תרח אביו. ביום ההוא ידעו כל אומה ולשון. שלא הציל לאברהם אלא הקדוש ברוך הוא. שהוא יחידו של עולם. והיו מביאים בניהם לבית אברהם ואמרו לו. ראינו אותך שאתה בוטח בהקדוש ברוך הוא שהוא רבוננו של עולם. תלמד לבנינו מדרכיך שאתה יודע. ועליהם אמר הכתוב (תהלים מ"ז): "נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם".

זוהר חלק ג' פרשת שלח - דף קס"ח עמוד א'

מא. אברהם ושרה היו מולידים נשמות לגרים

"וַתְּהִי שְׂרַי עֶקְרָה אֵין לָהּ וְלֶדָּה". ממה שאמר ותהי שרי עקרה אין אני יודע שאין לה ולד. מה אין לה ולד. אלא כך אמר ראש הישיבה. ולד לא הולידה. אבל נשמות הולידה.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף קמ"ב עמוד א'

זיו הזוהר

נה. גזרו בפיהם בהשבעות המלאכים ושדים שיעזרו להם במעשה בנין המגדל.

בהתדבקות התשוקה של שני צדיקים האלה. היו מולידים נשמות לגרים כל זמן שהוא שוהו
בחרן. כמו שעושים הצדיקים^[נ] בגן עדן כמו שכתוב (בראשית י"ב): "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ
בְּחָרָן" - נפש עשו בודאי.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע"ז עמוד ב'

מב. תרח חזר לעשות רצונו של אברהם

"וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת אַבְרָם בְּנוֹ וְאֵת לוֹט בֶּן הָרֵן בֶּן בְּנֵי שְׂרֵי פְלֹתוֹ אֵשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ
אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים". אמר רבי יוסי: ויצאו אתו צריך לומר. שהרי כתוב ויקח תרח
וגו' מה ויצאו אתם. אלא תרח ולוט עם אברהם ושרה יצאו. שהם היו העיקר לצאת מתוך
רשעים האלה. מתוך שראה תרח שאברהם בנו ניצל מתוך האש. חזר לעשות רצונו של
אברהם. ובשביל זה ויצאו אתם תרח ולוט. ובשעה שיצאו מה כתוב. ללכת ארצה כנען.
שהרצון שלהם היה ללכת שמה. מכאן למדנו כל מי שנתעורר להטהר. עוזרים לו מלמעלה.
בוא וראה שכך הוא. לפי שכתוב ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען. מיד ויאמר
ה' אל אברהם לך לך. ועד שהוא נתעורר בתחלה לא כתוב לך לך. בוא וראה ענין שלמעלה
לא נתעורר. עד שנתעורר למטה בתחלה על מה מה שתשרה הענין שלמעלה^[נ] וסוד הדבר.
אור השחור אינו יכול להתקשר באור הלבן. עד שאור השחור נתעורר תחלה. כיון שהוא
נתעורר תחלה. מיד אור הלבן שורה עליו^[נ] ועל זה כתוב (תהלים פ"ג): "אלקים אל דמי לך
אל תחרש ואל תשקוט קל". כדי שלא יפסק אור הלבן מן העולם לנצח^[נ] וכן על זה כתוב
(ישעיה ס"ב): "המזכירים את ה' אל דמי לכם". כדי שיתעורר למטה על מה שתשרה התעוררות
שלמעלה. שהרי כיון שמתעורר איש התעוררות בתחלה. אז נתעורר התעוררות שלמעלה. ובוא
וראה כיון שכתוב ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען. מיד ויאמר ה' אל אברהם לך לך.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"א עמוד א'

דיבוק ישראל בהקדוש ברוך הוא

אמר רבי שמעון זהו סוד של חכמה בענין יחוד הקדוש. ה' האחרונה מן השם הקדוש היא
אור של גון תכלת ושחור^[נ] שמתחבר עם יהו שהוא אור לבן המאיר^[כו] בוא וראה

זיו הזוהר

נו. מכאן משמע שיש ענין זיוג רוחני לנשמות הצדיקים והצדקניות בגן עדן שנוולד מזה נשמות חדשות.
נו. זה כלל גדול באמונה והעבודה שאתערותא דלעילא תליא באתערותא דלתתא.
נח. אור הנר הוא משל טוב לענין התיחדות העולמות בכח עבודת ישראל. באור יש מלמטה גוון שחור או
גוון תכלת. וזה האש אינו מאיר. רק מה שיש ממעל לזה אש לבנה הוא המאיר. ושני מיני אש האלה
צריכים זה לזה. וכל זה דולק על ידי השמן. הנמשל הוא שאש השחור או התכלת מרמז על השכינה
הקדושה. אש הלבן מרמז על אור עליון המאיר לארץ. ושניהם הן בבחינת זכר ונקבה. ושניהם נצרכים
להדלקה באמצעות השמן. והשמן היינו עבודת ישראל בתורה ותפלה ומצוות. והבן זה היטב כי זה הכל.
נט. אור הלבן היינו אור שם הוי"ה ברוך הוא מדת הרחמים.
ס. אש התכלת רמז על השכינה הקדושה. בחינת נוקבא מקבלת השפע.
סא. אש הלבן הוא המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים. בחינת דוכרא משפיע השפע.

אוהר תורה

לפעמים זה אור התכלת הוא ד'. ולפעמים ה'. בזמן שאין דבקים בו ישראל למטה. להדליקו שיתחבר עם אור הלבן. אז הוא ד'. ובזמן שישראל מעוררים לו שיתחבר עם האור הלבן. אז הוא ה'. מנין שכתוב (דברים כ"ב): **"כִּי יִהְיֶה נֶעַר בְּתוּלָה"**. נער כתוב בלי ה"א. מה הטעם לפי שלא נתחברה עם זכר. ובכל מקום שלא נמצא זכר ונקבה. ה"א לא נמצאת. נסתלקת משם ונשאר דל"ת. וכן הוא כל זמן שאור התכלת והשחור נתחבר עם אור הלבן המאיר. נקרא ה. שהרי אז הכל נתחבר ביחד. כי היא נדבקת באור הלבן המאיר. וישראל דבקים בה וקיימים תחתיה להדליק אותה[א] ואז הכל יחוד אחד. זה שכתוב (דברים ד'): **"כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קָנָא"**. וכתוב התם: **"וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בָּהּ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם"**[א] **"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"**.

זיו הזוהר

סב. ישראל מדליקים המנורה הקדושה על ידי נתינתם השמן שהוא תורה תפלה ומצוות. ועל זה אמר שלמה המלך עליו השלום ושמן על ראשך אל יחסר.
סג. בה' אלוהיכם היינו השני אורות הנזכרים לעיל. והדבקות על ידי תורה תפלה ומצוות. כדמיון השמן שבנר הדבוק בשעת ההדלקה לשני מיני האשיות וזהו חיים כולכם היום היינו שמוה בא לנו החיים.

מִי לֵה' אֱלִי!!!

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַדְבַר מֹשֶׁה - וְלָתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה.

מֹשֶׁה רַבֵּינוּ צוּעַק וּמְכַרִּיז; עֵתָהּ בְּאֶרֶץ הַגְּלוּת צָרִיךְ רױפָא חָכָם, וּמִיֵּהוּ הַרױפָא הַחָכָם? **"הַרְשִׁב־י זַיִ"ע"**, וּמִצְוָה אוֹתֵנּוּ הַרְעִיָא מֵהִימְנָא לְלַמּוּד זוֹהַר הַקְדוּשׁ דְּוּקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשִׁב־י מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוּד וְלֹא לָתַת מְנִיחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאָלְנוּ (זוהר פְּנִיחַס רִיט).

אֵלוּ שְׁלוֹמֵדִים זֶהר... יִנְצְלוּ מֵהַמְבוּבֵל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג כְּמוֹ בְּתַבַּת נֹחַ (תיקו"ח ע"ב ע"ד, זֶהר נְשׂא). נְצוּלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים. (תק"י"ז, כְּגֵן הֵיָרֵק). זֹכִים לְהַשְׁבִּיחַת הַקְּטוּרִימִים, מִבְּטָלִים אֶת הַקְּלָפוֹת וּמִבְּיָאִים אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגַּר"א-אָבֵן שְׁלֵמָה, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, דַּגְמ"א שְׁמִינִי) מִטְהַר וּמְקַדֵּשׁ הַנְּפֶשׁ. (פְּלֵא יוֹעֵץ). מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גְּדוּל לְיוֹצֵרָם (מק"מ לתיקו"ז). **בְּחוּל:** שְׁעָה אַחַת כְּמוֹ שְׁנָה שְׁלִימָה. **בְּשִׁמְחָה:** אֶלֶף שְׁנָה, **בְּצַעַר:** מֵאָה אֶלֶף שְׁנָה. **בְּשִׁבְת:** מְקַבְּלִים שְׁכָר עַל שְׁעָה אַחַת: אֶלֶף שְׁנָה תוֹרָה. **בְּשִׁמְחָה:** מְלִיּוֹן שְׁנָה. **בְּצַעַר:** מֵאָה מְלִיּוֹן שְׁנָה תוֹרָה. (הַר"ח הַטּוֹב, אורח"צ, אבדר"ג). הֵם בְּלִבְד זֹכִים שְׁתַּפְּלוּתֵיהֶם נְשַׁמְעוֹת וּמִתְקַבְּלוֹת (ר"י אַבְנוּחֶצִירָא, "בְּגִדֵי הַשְּׂרָד"). רַק הֵם נִקְרָאִים עוֹבְדֵי ה' לְשֵׁם שְׁמִים, שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרַס. וְזֹכִים לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה, וּמֵרױאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ (ר"א אַזּוּלָא, פ"א). דַּע שְׁמִי שְׁנִשְׁמַתוּ טְהוֹרָה וְזָכָה, מִשְׁתוֹקֵק לְלַמּוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה (רַבֵּי יְהוּדָה פְּתִיָא). **מִי יִתֵּן וְהִיָּה שִׁיתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֶּאֱן קְדוּשִׁים אֶת הַזֶּהר הַקְדוּשׁ... וּבְדַאֵי זֹכִים לְגַאֻלָּה בְּקָרוֹב בְּלֵי חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ. (סְגָלַת יִשְׂרָאֵל מ' ז').** הַמְּשִׁיחַ כְּשִׁבּוֹא יֵאמֹר עַל כָּל הַזֹּכִים לְלַמּוּד זֶהר הַקְדוּשׁ: **"בְּזָכוּתְךָ הַגְּעַתִּי, לָךְ יֵשׁ חֵלֶק בְּגְאֻלַּת הָעָם!"**. **יֵשׁ לָךְ ה' פְּעֻלָּה וְתִיָּה מִשְׁפָּרְתְךָ שְׁלֵמָה מֵעַם ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לְחַסוֹת תַּחַת כְּנַפְיָו (רוֹת ב' י"ב).**

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי כפיך וכצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרוזים ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופירפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלכנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויוזם פן עזיהו, ועמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. וקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביזם ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזפיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה זיהרה עילאה, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם ועמוד לנו ולזרענו ונזכה להכנסת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובה לציון גואל ולשבי פשע בעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי כפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, מז) ואשים דברי כפיך וכצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה דידן, ה' בךד ינחנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך פאמת פאמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

(סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הקדוש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכוון מקדשך על מכוננו. וחראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולזוים לדוכנם לשירם ולזמרם. והשב ישראל לגויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' לראיה ולא הבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון.

(ס"ת)

אחר תורה

